

**Vlaamse
Regering**

Ministerieel besluit tot voorlopige bescherming als stadsgezicht van de Parklaan met omgeving en als monument van een laan met tweeëndertig gekandelaarde platanen in Gent

DE VLAAMSE MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED,

Gelet op het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 6.1.1;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, artikel 6, 1°;

Gelet op het advies van het college van burgemeester en schepenen van Gent, gegeven op 3 februari 2017, waarvan de behandeling is opgenomen in bijlage;

Gelet op het advies van de departementen of agentschappen van de Vlaamse overheid, bevoegd voor ruimtelijke ordening, woonbeleid en onroerend erfgoed, leefmilieu, natuur en energie, mobiliteit en openbare werken, landbouw en visserij, waarvan de behandeling is opgenomen in bijlage;

Gelet op het advies van de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed, gegeven op 16 februari 2017, waarvan de behandeling is opgenomen in bijlage;

Overwegende dat het waarderend onderzoek, waarvan de resultaten zijn opgenomen in het beschermingsdossier, de erfgoedwaarde van de Parklaan met omgeving en een laan met tweeëndertig gekandelaarde platanen aantoonst;

Overwegende dat de Parklaan met omgeving als stadsgezicht historische waarde bezit die als volgt wordt gemotiveerd:

Vanaf 1892 werd met de Parklaan een brede en rechtstreekse verbinding gecreëerd tussen het reizigersstation en het prestigieuze stadspark, hetgeen deze straat tot één van de meest rianten boulevards van Gent maakte. Het eigenaarsprofiel bestond bijgevolg uit de 19de-eeuwse stedelijke elite van de gegoede burgerij, grootindustriëlen, zakenlui en beoefenaars van de vrije beroepen die werden aangetrokken door deze nieuwe boulevards buiten het overbevolkte stadscentrum. De Parklaan is in dit opzicht een getuige van deze sociaal-demografische verschuiving die Gent kenmerkte op het einde van de 19de eeuw en getuigt van de bewuste politiek van het Gentse stadsbestuur dat door strenge bouwvoorschriften een elitair doelpubliek voor deze wijk nastreefde;

Overwegende dat de Parklaan met omgeving als stadsgezicht stedenbouwkundige waarde bezit die als volgt wordt gemotiveerd:

De Parklaan is een belangrijke getuige van de 19de-eeuwse stadsuitbreiding van Gent, die met de afschaffing van de octrooirechten in 1860 werd ingezet. De doordachte en planmatige aanleg van het Citadelpark en de urbanisering van de omliggende gebieden illustreert de wijze waarop het Gentse stadsbestuur bewust aan stadsplanning deed. Typerend voor de stedenbouwkundige opvattingen van de late 19de eeuw werden op de voormalige stadsvesten en in de omliggende wijken brede boulevards aangelegd die werden afgelijnd door statige burgerhuizen en steevast waren voorzien van één of meer beboomde promenades. Voor de Parklaan is zeer bewust gekozen voor de aanleg als boulevard, die in

dit opzicht een bijzonder representatief en gaaf bewaard voorbeeld vormt. De aanleg van de Parklaan is tevens een belangrijke schakel in de stedenbouwkundige ontwikkeling van de wijk Gent-Sint-Pieters waarvoor de aanwezigheid van de spoorlijn Brussel-Oostende een bepalende factor zou blijken. Het eerste reizigersstation in 1881, opgericht aan het Parkplein, fungeerde als een incubator voor deze wijk. De stedenbouwkundige waarde van de Parklaan komt tot uiting in haar strategische inplanting op de helling tussen het hoger gelegen Citadelpark en de vlakte van de Sint-Pieters-Aalstwijk waardoor de Parklaan een interessant perspectief biedt op de omgeving. Vanaf het Parkplein, het voormalige stationsplein, vormt de statige boulevard met monumentale bomenrij een natuurlijke geleide naar het hoger gelegen stadsdeel waarbij de bezoeker via een ononderbroken groene leidraad bij de hand wordt genomen. De monumentale bomenrijen die de laan domineren vormen een visuele uitloper van het Citadelpark;

Overwegende dat de Parklaan met omgeving als stadsgezicht architecturale waarde bezit die als volgt wordt gemotiveerd:

De architecturale waarde van de Parklaan bestaat uit de ensemblewaarde die door het geheel van kwalitatieve architectuur uit verschillende stijlen en periodes wordt gevormd. De Parklaan bezit een staalkaart van alle gangbare architectuurstijlen die belle époque typeren, gaande van neoclassicisme en neo-Vlaamse renaissance over eclectisch geïnspireerde bouwstijlen en art nouveau. Tevens zijn verdienstelijke voorbeelden van de beaux-artsstijl en het modernisme aanwezig, die door hun gevelcompositie, inplanting en bouwhoogte harmoniëren met de belle-époquearchitectuur. Nagenoeg alle voorname architecten die tijdens het *fin du siècle* in Gent actief waren zijn vertegenwoordigd. De bouwwerken die door hen aan de Parklaan werden gerealiseerd zijn typerend voor hun werk en behoren voor sommige van deze architecten tot hun betere werken. In het bijzonder architect Emile De Weerdt wordt hier sterk vertegenwoordigd, van wiens oeuvre diverse voorbeelden bewaard bleven gaande van hoogstaande eclectische gevelontwerpen tot art nouveau en verzorgde beaux-artsstijl. Het burgerhuis ontworpen door de in Gent befaamde architect Achilles Van Hoecke-Dessel (Parklaan 37-37C) behoort tot één van zijn betere werken. De panden in de Parklaan zijn representatief voor de kenmerkende stijlelementen, materiaalgebruik en decoratieve vernieuwingen van de belle époque. De veelvuldig toegepaste geglazuurde baksteen, sierlijk smeedwerk, tegeltableaus en sgraffitopanelen zijn uitermate herkenbaar voor deze stijlperiode en getuigen van een bijzonder vakmanschap. Het feit dat deze burgerhuizen hun authentieke context met omheinde voortuinen langsheen een beboomde laan grotendeels behielden, draagt bij aan hun herkenbaarheid en representativiteit. Zowel wat opstand, plattegrond als architecturale uitwerking betreft beantwoordt de oorspronkelijke bebouwing van de Parklaan volledig aan het type van het belle-époque burgerhuis in Gent waarbij de vernieuwende materialen en concepten zich beperken tot de geveluitwerking in combinatie met een typische enkelhuisopstand;

Overwegende dat de laan met tweeëndertig gekandelaarde platanen als monument esthetische waarde bezit die als volgt wordt gemotiveerd:

De bomen in de Parklaan vormen een zeer uitgesproken beeldbepalend object, mede door hun homogeen voorkomen, met een mooie representatieve groeivorm als uniform gekandelaarde bomen. Deze bomenrijen zijn herkenbare voorbeelden van deze kunstsnoeivorm. Ze behoren bovendien tot de dikste en oudste platanen van het Gentse;

Overwegende dat de laan met tweeëndertig gekandelaarde platanen als monument historische waarde bezit die als volgt wordt gemotiveerd:

De bomen vormen een eenheid met de historische bebouwing in de laan en hebben een hoge context- en ensemblewaarde. De bomen werden aangeplant eind 19de eeuw en behoren tot de dikste en oudste exemplaren het Gentse. Vanaf eind de 18de eeuw begon men platanen in steden aan te planten omwille van hun sierwaarde en stressbestendigheid, eind 19de eeuw behoorden platanen, voornamelijk de kruising, de gewone plataan, tot de meest aangeplante laanbomen. Dit kwam onder meer door de invloed van Hubert Van Hulle van de Gentse groendienst. De bomen in de Parklaan zijn hiervan een representatief voorbeeld;

Overwegende dat de laan met tweeëndertig gekandelaarde platanen als monument stedenbouwkundige waarde bezit die als volgt wordt gemotiveerd:

De Parklaan werd aangelegd als verbinding tussen het Citadelpark en het nu verdwenen treinstation in de Burggravenlaan. De Parklaan is herkenbaar als een eind 19de-eeuwse stadsontwikkeling. De stedenbouwkundige waarde van de platanen komt tot uiting in hun aanplanting in twee aaneengesloten rijen waardoor zij de zichtas van de Parklaan bepalen. De bomenrijen accentueren tevens de samenhang met de landschappelijke structuur van het Citadelpark,

BESLUIT:

Artikel 1. Met toepassing van artikel 6.1.1 tot en met artikel 6.1.11 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en artikel 6.2.1 van het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 worden de volgende onroerende goederen voorlopig beschermd als stadsgezicht:

Parklaan met omgeving in Gent,

Krijgslaan nummer 2, Parklaan nummer 1, Parklaan nummer 3, Parklaan nummer 5, Parklaan nummer 7-7A, Parklaan nummer 9-9K, Parklaan nummer 11-11K, Parklaan nummer 13-15K, Parklaan nummer 17-19, Parklaan nummer 21-23, Parklaan nummer 25, Parklaan nummer 27-31D, Parklaan nummer 33, Parklaan nummer 35, Parklaan nummer 37-37C, Parklaan nummer 39, Parklaan nummer 41-81, Parklaan nummer 83-89, Parklaan nummer 93-95, Parklaan nummer 99-105, Parklaan nummer 107-111, Parklaan nummer 113-121, Parklaan nummer 123, Parklaan nummer 127, Parklaan nummer 129-131, Parklaan nummer 133, Parklaan nummer 135,

Fortlaan nummer 94, Fortlaan nummer 95, Fortlaan nummer 96, Fortlaan nummer 97, Parklaan nummer 2, Parklaan nummer 4, Parklaan nummer 6, Parklaan nummer 8, Parklaan nummer 10, Parklaan nummer 18-18D, Parklaan nummer 20-26, Parklaan nummer 28, Parklaan nummer 30, Parklaan nummer 32, Parklaan nummer 34-40, Parklaan nummer 42-42E, Parklaan nummer 44-72, Parklaan nummer 76-76A, Parklaan nummer 78, Parklaan nummer 80, Parklaan nummer 82, Parklaan nummer 84, Parklaan nummer 86, Parklaan nummer 92, Parklaan nummer 94-94H, Parklaan nummer 96, Parklaan nummer 98-98A,

bekend ten kadaster Gent, 8ste afdeling, sectie H, perceelnummers 1H24, 1N33, 1V24, 19A2, 19B2, 19C2, 19L3, 19M3, 19N3, 19P3, 19R, 19S, 19T, 19T2, 19Z, 20C2, 20F2, 20G2, 20H, 20H2, 20K2, 20N, 20P, 20V, 20W, 20X, 20Y, 21B2, 21D2, 21E2, 21L, 21M, 21N, 21T, 21V, 21Y, 23A3, 23B3, 23C3, 23E3, 23K2, 24K, 24M, 24N, 24P, 24T, 24V, 24W, 25K, 25L, 25M, 27C2 en deel uitmakend van het openbaar domein.

De volgende onroerend goederen worden voorlopig beschermd als monument:

Laan met tweeëndertig gekandelaarde platanen, Parklaan zonder nummer, Gent, bekend ten kadaster Gent, 8ste afdeling, sectie H, deel uitmakend van het openbaar domein.

De voorlopig beschermde onroerende goederen zijn aangeduid op het plan dat als bijlage bij dit besluit wordt gevoegd.

De fotoregistratie van de fysieke toestand van de voorlopig beschermde goederen wordt als bijlage bij dit besluit gevoegd.

Art. 2.1 §1. Het stadsgezicht Parklaan met omgeving heeft de volgende erfgoedwaarden:

- 1° historische waarde;
- 2° stedenbouwkundige waarde;
- 3° architecturale waarde.

§2. De erfgoedelementen en de erfgoedkenmerken van het stadsgezicht Parklaan met omgeving zijn:

De Parklaan is een straat van circa 35 meter breed, gelegen op een helling. Aan de noordoostelijke zijde is een pleinvormige verbreding met twee met bloemen beplante vluchtheuvels. Aan beide zijden is deze straat afgeboord met aaneengesloten bebouwing bestaande uit rijhuizen. De meeste huizen aan de zuidelijke zijde zijn verdiept ingeplant ten opzichte van de rooilijn. Zij zijn voorzien van een voortuin met smeedijzeren hekwerk. Centraal in de straat is een langwerpige plantsoen met tweeëndertig, in twee rijen aangeplante gekandelaarde platanen. Tussen de rijhuizen en het plantsoen is aan beide zijden een rijbaan en een voetpad. Beide bomenrijen tellen 16 bomen. De bomen staan op een plantafstand van 10 meter van elkaar. De afstand tussen de rijen bedraagt 10 meter, de afstand tussen de grens van het openbaar domein en de platanen is aan beide zijden 12 meter.

Parklaan 98-98A is een neo-Vlaamse-renaissancegetint burgerhuis (kunstenaarswoning), volgens gevelcartouches en bouwaanvraag van 1893. De straatgevel telt twee traveeën en drie bouwlagen onder een zadeldak (leien, nok parallel aan de straat). Het bakstenen gevelparement wordt verlevendigd met doorlopende standstenen speklagen en detaillering, boven een plint in blauwe hardsteen die deels vlak en deels in bossage is afgewerkt. De gevel wordt geritmeerd door een smalle deurtravee onder een eenvoudige kroonlijst (voorheen op klossen) met rondboogfries, en een brede rechtertravee met houten erker op de verdieping (voorheen met bekronend balkon). De rechtertravee wordt verlengd in een topgevel met voluten, trappen en een bekronend driehoeksfronton met pinakel. Op de benedenverdieping zijn de licht getoogde toegangsdeur en het breed benedenvenster gevat in een gecanneleerde geriemde natuurstenen omlijsting met als sluitsteen respectievelijk een diamantkop en een cartouche met voorstelling van een schilderspalet met verfborstels (verwijzing naar het beroep van de bouwheer, namelijk kunstschilder). De overige vensters hebben een hardstenen dorpel op zandstenen consooltjes die een eierlijstfries flankeren, met uitzondering van het voormalige deurvenster van het balkon, dat later werd verkleind. Het smal rechthoekig venster op de eerste verdieping van de deurtravee heeft een geprofileerde zandstenen latei onder geblokte ontlastingsboog met zandstenen diamantkoppen. De met zink afgedekte houten erker heeft een hardstenen vloerplaat gesteund door twee rijk versierde voluutvormige consoles in zandsteen die een gecanneleerd zandstenen fries flankeren. De houten erker is rijk gedecoreerd met neo-Vlaamse-renaissancemotieven in houtsnijwerk zoals rolwerk, cartouches en wortelmotieven. In het centrale paneel is een cartouche met spreuk weergegeven (vandaag deels dichtgeschilderd) die luidt "Kunst ha[xxx] Gunst / Gunst [xxxxx] Kunst". In de bovenverdieping bevinden zich twee rondboogvensters met zandstenen diamantkoppen, waarvan deze in de rechtertravee benadrukt wordt door een geprofileerde zandstenen lijst eindigend in twee consooltjes. In de zwikken boven dit rondboogvenster bevinden zich twee zandstenen cartouches met opschriften "JAER" en "1893". De geveltop van de erkertravee is voorzien van een klein rechthoekig zolderraam onder een geprofileerde zandstenen latei met zandstenen boogveld met waaiermotief onder diamantkop. Boven de kroonlijst van de deurtravee bevindt zich een kleine houten dakkapel onder spits zadeldak bedekt met leien. De oorspronkelijke ijzeren bekroning is verdwenen. De houten voordeur heeft twee deurvensters met sierlijk smeedwerk en een centrale deurtrekker met ingewerkte brievengleuf. Het bovenlicht is voorzien van reliëfglas en een tussendorpel met eierlijst.

Parklaan 96, dit rijkelijk versierd neoclassicistisch rijhuis uit 1895 heeft een voorgevel van twee traveeën en twee en een halve bouwlaag (souterrain) onder een mansardedak met oeil-de-boeuf en dakvenster. De bepleisterde bakstenen gevel bestaat uit een smalle deurtravee links en een brede rechtertravee met balkon op de tweede verdieping, onder een houten

kroonlijst op klossen en een tandlijst. De verdiepingen worden gemarkeerd door doorlopende lekdrempels in blauwe hardsteen. De hoge hardstenen plint en de gelijkvloerse verdieping zijn afgewerkt met horizontale banden in respectievelijk blauwe hardsteen en plaasterwerk. Het balkon bestaat uit een hardstenen vloerplaat op twee rijk uitgewerkte consoles (vermoedelijk natuursteen). De decoratieve gietijzeren balustrade is gevat tussen twee rechthoekige hoekzuilen, die hun oorspronkelijke bolvormige bekroningen zijn verloren. Het getoogd keldervenster is gevat in een vlakke omlijsting met voluutvormige hoekconsoles en sluitsteen. De getoogde deur is bekroond met een diamantkop als sluitsteen. Het betreft een monochroom beschilderde houten paneeldeur met van onder naar boven: een vierkant paneel met diamantkop, een rechthoekig paneel met brievenleuf en handvat, een centraal deurvenster met decoratief smeedijzeren hekwerk onder een waterlijst op twee consooltjes. Hierboven draagt een kroonlijst met afwisselend consoles en schijfmotieven het bovenlicht. Het venster op de bel-etage is getoogd met een diamantkop als sluitsteen en heeft een borstwerking met geprofileerde spiegel. De vensteropeningen op de verdieping zijn gevat in een rechthoekige verdiepte omlijsting met diamantkoppen en schijfmotieven onder geprofileerde bekroningen op consoles. Het schrijnwerk van het balkonvenster behield mogelijk originele elementen zoals de verdiepte middenstijl met diamantkop. Boven de kroonlijst bevindt zich het mansardedak met links een oeil-de-boeuf en rechts een dakkapel gevat tussen twee pilasters en voluten, onder een boogfronton met bekroning in de vorm van een bol met pin. Rechts onder in de plint bevindt zich een ijzeren voetschraper.

Parklaan 94-94H is een burgerhuis uit 1898 met een sterk versoberde gevel. Dit rijhuis heeft een straatgevel van twee traveeën en drie bouwlagen onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). De bakstenen gevel is afgewerkt met een recente vlakke bepleistering. Links bevindt zich de smalle deurtravee terwijl de brede rechtertravee wordt bepaald door een erker op de eerste verdieping. De lage hardstenen plint is voorzien van een ijzeren voetschraper. De doorlopende lekdrempels en een waterlijst tussen het gelijkvloers en de eerste verdieping ritmeren de gevel. De erker op voluutvormige natuurstenen consoles werd sterk vereenvoudigd en vervangen door kunststof. De getoogde gevelopeningen van de gelijkvloerse verdieping zijn ontdaan van hun omlijsting. De drie overige getoogde vensters zijn gevat in een geprofileerde omlijsting die doorloopt in de borstwerking, met rijk uitgewerkte consolevormige sluitstenen met bladwerk. Houten kroonlijst op tandlijst boven vier rijk uitgewerkte consoles (ter hoogte van de vensteromlijstingen) met tussenin vier rechthoekige spiegels. Het bovenlicht van de voordeur is voorzien van een glas-in-loodpaneel met voorstelling van een op- of ondergaande zon.

Parklaan 92 is een neoclassicistisch burgerhuis uit 1898 ontworpen door architect Ch. Masereel. Het mansardedak is een toevoeging uit 1922 door architect G. Vande Sande. De voorgevel telt twee traveeën en drie bouwlagen onder een mansardedak (pannen en leien, nok parallel aan de straat). Het rijhuis heeft een bepleisterde voorgevel met imitatievoegen, een lage hardstenen plint en doorlopende dorpels en waterlijsten, onder een houten kroonlijst op klossen. De voorgevel is opgebouwd uit een smalle deurtravee links en een bredere uitspringende hoofdtravee rechts met centrale erker en bekronend balkon. De brede vleugel deur heeft een vast bovenlicht geschraagd door drie voluutvormige consooltjes. Beide deurvleugels zijn voorzien van panelen met diamantkoppen en deurvensters met ijzeren grille, handvaten en in de rechterdeurvleugel is een brievenleuf. In de plint bevinden zich respectievelijk links en rechts van de deur een wateraansluiting en een ijzeren voetschraper. De rechthoekige vensters zijn ontdaan van hun omlijstingen, met uitzondering van een geprofileerde waterlijst boven het venster van de eerste verdieping. De aangepaste erker bestond volgens de bouwaanvraag uit hout en is vermoedelijk versteend. De hardstenen vloerplaat en zware rijkelijk gedecoreerde consoles bleven wel bewaard. De balustrade van het balkon is eveneens versteend. De oorspronkelijke gietijzeren balustrade is vervangen door een exemplaar uit steen (of beton) en doorbroken met zes vierkante uitsparingen met decoratief smeedwerk met florale motieven. Het mansardedak heeft twee rechthoekige dakvensters gevat in een houten omlijsting. Ze zijn geflankeerd door vleugelstukken onder een geprofileerde kroonlijst op twee consooltjes (identiek aan deze in de voordeur).

Parklaan 86, oorspronkelijk een samenstel van drie identieke enkelhuizen uit 1894, samen met nummers 84 en 82. Het rijhuis heeft een pilastergevel van twee traveeën en drie bouwlagen onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). De straatgevel heeft een vernieuwde gevelafwerking die bestaat uit een vlakke bepleistering met geschilderde imitatievoegen. Daarboven bevindt zich de houten kroonlijst op klossen. Verder markeren een doorlopende lekdrempel en waterlijst de eerste verdieping waarboven zich de penanten en verdiepte muurvlakken met de vensteropeningen bevinden. Eenvoudige getoogde muuropeningen met hardstenen dorpels.

Parklaan 84, oorspronkelijk samen met nummers 82 en 86 een samenstel van drie identieke enkelhuizen uit 1894, met vernieuwde gevel in beaux-artsstijl uit 1923 door architect Maurice Aubert. De straatgevel telt twee traveeën en drie bouwlagen onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). Imposante en rijk gedecoreerde façade in beaux-artsstijl met een parement in hoogwaardige natuursteen-imitatie, vermoedelijk in combinatie met echte natuursteen. De gevel is opgebouwd uit een smalle deurtravee links en een brede rechtertravee met 'bow window' (licht gebogen erker) op de eerste verdieping. Hoewel de kroonlijst werd verhoogd en de lekdrempel boven de gelijkvloerse verdieping werd verlaagd, hield het nieuwe ontwerp rekening met de verhoudingen en gevelritmiek van het ensemble dat zich hier ooit bevond. Zo bleven de inplanting en basisvorm van de raamopeningen (behoudens de toevoeging van het bow window) ongewijzigd en werd de hardstenen plint behouden (met toevoeging van een geprofileerde bovenrand). Door de (weliswaar aangepaste) geblokte pilasters en schijnvoegen op de begane grond te behouden heeft men nog steeds een gevoel van eenheid en zoekt het ontwerp aansluiting bij de vormgeving van de flankerende gevels. De toevoeging van het bow window accentueert de brede rechtertravee, die uitspringt ten opzichte van de verdiepte deurtravee, hetgeen eveneens wordt benadrukt door een verspringing in de kroonlijst (dewelke is voorzien van klossen). Het bow window en bekronend venster zijn gevat in een doorlopende omlijsting van geblokte pilasters eindigend in met tandlijsten en festoenen verrijkte imposten die een geblokt rondboogvormig hoofdstel dragen en verticaal worden verlengd in twee consoles onder en twee natuurstenen bekroningen boven de kroonlijst. De structuur van het bow window is uitgevoerd in gewapend beton, rust op twee naar binnen gekeerde consoles en is voorzien van een drielicht boven een borstwering met gecanneleerde panelen. De geprofileerde kroonlijst van de erker is afgewerkt met een tandlijst en een bekronend fries in hout dat slechts deels behouden bleef. De geveltop wordt verder geaccentueerd door het bekronend venster boven het bow window. Het getoogd venster is gevat in een rondbogige nis met plantenmotieven uitgewerkte archivolt en een voluutconsole als sluitsteen. De getoogde deuropening heeft een consolevormige sluitsteen. Het betreft een beschilderde houten deur bestaande uit een basis versierd met geprofileerde panelen met cirkelmotieven en een brievenleuf, met daarboven een groot deurvenster met sierlijk ijzeren traliwerk. De rijk uitgewerkte ijzeren voetschraper uit 1923 en de wateraansluiting bleven eveneens bewaard. Het bovenliggende getoogde venster werd verlevendigd met een borstwering die aansluit bij deze van het bow window en wordt bekroond door een geprofileerde lijst op twee consoles. Het venster op de tweede verdieping heeft een sobere geprofileerde borstwering en sculpturale korfbogige bekroning met consolevormige sluitsteen.

Parklaan 82, oorspronkelijk een samenstel van drie identieke enkelhuizen uit 1894, samen met nummers 84 en 86. Het rijhuis heeft een pilastergevel van twee traveeën en drie bouwlagen onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). De gelijkvloerse verdieping is voorzien van een hardstenen plint en schijnvoegen. De houten voordeur, vermoedelijk een toevoeging uit het interbellum, bleef behouden. Het betreft een geverniste houten deur met groot getoogd deurvenster afgewerkt met hekwerk met geometrische art-decomotieven en centraal monogram "DK" gevat in een cirkel. Onderaan voorzien van een brievenleuf, bovenaan met vast bovenlicht met achter het vensterglas een veelkleurig glas-in-loodpaneel. Daarnaast bevindt zich het getoogde benedenvenster met hardstenen dorpel en vernieuwd schrijnwerk. De gelijkvloerse verdieping wordt van de bovenliggende verdiepingen gescheiden door middel van een uitgesproken doorlopende lekdrempel en doorlopende dorpels in blauwe hardsteen. Daarboven bevinden zich de geblokte penanten

(met subtiel geprofileerde imposten) met tussenin de verdiepte muurvlakken met de vensteropeningen. Het betreft getoogde muuropeningen met hardstenen dorpels en vernieuwd schrijnwerk, waarvan deze op de eerste verdieping verbonden zijn door een bekronende omlijsting.

Parklaan 80 is een imposant burgerhuis uit 1897 in neo-Vlaamse-renaissancestijl. De voorgevel telt twee traveeën en drie bouwlagen, onder een zadeldak (kunstleien, nok parallel aan de straat). De gevel wordt gemarkeerd door de brede linkertravee met verjongende erker en bekronende balkons die eindigt in een puntgevel met sterk uitkragende daklijst. De smalle deurtravee eindigt in een houten kroonlijst met tollen. De bakstenen gevel heeft een sterk gesculpteerde hardstenen plint en wordt geritmeerd door doorlopende dorpels en speklagen. Verder wordt het gevelparement verlevendigd door gele en groen-blauwe geglaazuurde bakstenen. De houten erker rust op een hardstenen vloerplaat en zware gesculpteerde hardstenen consoles. Tussen de consoles bevindt zich het grote rechthoekige benedenvenster met houten schrijnwerk met originele roede-verdeling en glas-in-loodramen als bovenlichten. De erker is uitgewerkt met fijn houtsnijwerk en bewaart zijn originele opdeling met rondbogige bovenlichten. De borstwering is afgewerkt met een balustrade en de hoekelementen met wortelmotieven. De sterk uitkragende kroonlijst wordt geschraagd door consoles met tollen met tussenin faiencetegels. Het bekronend balkon op de bovenliggende verdieping heeft een houten balustrade met smeedijzeren hekwerk en hoge vensterdeuren bekroond door een gelijkaardige kroonlijst op consoles met tollen. Daarboven een kleiner balkon met gelijkaardige balustrade als de onderliggende verdieping. De vensterdeur van deze bovenste verdieping is bekroond met een fries van faiencetegels onder een geprofileerde houten waterlijst. Aan weerszijden van de vensterdeur zijn diamantkoppen in de gevel ingewerkt. De houten paneeldeur heeft twee identieke deurvensters met fraai rondbogig bovenlicht met spaken. Verder bleven ook de brievenleuf en deurgreep bewaard. De rechthoekige deuropening wordt bekroond met een houten hoofdgestel in de vorm van een driehoekfronton met bekroning, steunend op consoles met daartussen een cartouche die leest "JAER 1897". De twee bovenliggende vensters zijn identiek, met uitzondering van de met hekwerk versierde borstwering op de eerste verdieping. Beide behielden hun schrijnwerk en hebben een geprononceerde ligger en een bekroning, identiek aan dit van het venster in de geveltop. Alle schrijnwerk in de voorgevel bleef bewaard.

Parklaan 78 is een neoclassicistisch burgerhuis uit 1895-1896 met een voorgevel van twee traveeën en drie bouwlagen onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). Het rijhuis heeft een bepleisterde voorgevel met rechthoekige muuropeningen boven hardstenen dorpels onder een eenvoudige houten kroonlijst. De gelijkvloerse verdieping is voorzien van een hardstenen plint met daarboven schijnvoegen. Het schrijnwerk van de deur bleef bewaard en bestaat uit een houten paneeldeur met groot deurvenster met metalen grille en centraal een deurtrekker met ingewerkte brievenleuf. Deze deur is gevat in een brede omlijsting onder een vast bovenlicht. Links van de deur is een uitsparing voor een voetschraper. In de linkertravee is boven het benedenvenster een balkon aangebracht. Dit rust op twee gesculpteerde consoles en is voorzien van decoratief smeedijzeren hekwerk. De vensters op de eerste verdieping hebben een geprofileerde omlijsting onder geprofileerde kroonlijsten op consoles. De twee bovenliggende vensters hebben alleen een doorlopende profilering aan de bovenranden.

Parklaan 76-76A, dit neoclassicistisch rijhuis uit 1895 heeft een voorgevel van twee traveeën en drie bouwlagen onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). De bepleisterde gevel bestaat uit een smalle verdiepte deurtravee links en een brede rechtertravee met erker en bovenliggend balkon, onder een houten kroonlijst met tandlijst en fries met schijfmotieven. De gevel is voorzien van schijnvoegen waarbij de rechtertravee wordt afgelijnd door negblokken. De gelijkvloerse verdieping wordt gemarkeerd door een doorlopende lekdrempel in blauwe hardsteen en een fries met schijfmotieven. De hardstenen plint heeft een geprofileerde bovenrand en bewaart een wateraansluiting en metalen voetschraper. De voordeur bestaat uit een houten paneeldeur met schijfmotief, een groot deurvenster met decoratief smeedwerk en centraal een deurtrekker met ingewerkte brievenleuf. Deze deur

is gevat in een brede omlijsting onder een vast bovenlicht met achterliggend glas-inloodpaneel. De houten erker rust op een vloerplaat en twee kleine consoles in blauwe hardsteen. De erker bewaart zijn structuur met decoratieve panelen, een diamantkop en schijfmotieven, onder een uitkragende geprofileerde (verweerde) kroonlijst op klossen. Het schrijnwerk is vernieuwd. Bovenop de erker bevindt zich het balkon met decoratieve smeedijzeren balustrade. De rechthoekige vensters hebben hardstenen dorpels en hebben diverse omlijstingen. Het benedenvenster heeft geen omlijsting. Het venster boven de voordeur is gevat in een geprofileerde omlijsting met daarboven schijfmotieven en een geprofileerde waterlijst op klossen. De twee vensters op de tweede verdieping zijn gevat tussen kleine pilasters met subtiel geprofileerde kapitelen.

Parklaan 34-40, deel van een uniforme gevelwand van vier identieke burgerhuizen, gebouwd in 1898. Het burgerhuis heeft een bepleisterde gevel van drie traveeën en drie en een halve bouwlaag (souterrain) onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). De gevel wordt horizontaal geritmeerd door doorlopende lekdrempels en bepleisterde lijsten onder een houten kroonlijst op klossen en een tandlijst. Centraal op de eerste verdieping bevindt zich een houten erker op twee gesculpteerde consoles. De rechthoekige houten erker heeft een neoclassicistische afwerking met panelen, hoekpilasters en een overkragende geprofileerde kroonlijst op klossen. De souterrain is afgewerkt met een hardstenen plint die doorloopt in de hardstenen omlijsting boven de twee keldervensters. Daarboven is de gevel afgewerkt met imitatie metselwerk. De hoge toegangsdeur heeft dezelfde hoogte als de vensters van de bel-étageverdieping. De houten vleugeldeur bestaat uit twee paneeldeuren met daarboven een zone met twee cirkelvormige bovenlichten en vervolgens een klassiek rechthoekig bovenlicht. Naast de deur zijn een wateraansluiting en voetschraper bewaard. De bel-étageverdieping is afgewerkt met doorlopende imitatievoegen en telt twee rechthoekige vensteropeningen zonder omlijsting en met guillotineramen. De ramen op de twee bovenliggende verdiepingen hebben een rechthoekige geprofileerde omlijsting. De deur en guillotineramen zijn origineel terwijl het ander schrijnwerk werd vernieuwd.

Parklaan 32, deel van een uniforme gevelwand van vier identieke burgerhuizen, gebouwd in 1898 en aangepast tijdens het interbellum. De voorgevel telt drie traveeën en drie en een halve bouwlaag (souterrain) onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). De gevel wordt horizontaal geritmeerd door doorlopende lekdrempels onder een houten kroonlijst op klossen en een tandlijst. Centraal op de eerste verdieping bevindt zich een erker onder een geprofileerde kroonlijst. De souterrain is afgewerkt met een hardstenen plint die doorloopt in de hardstenen omlijsting boven de twee keldervensters en de vernieuwde deur. Daarboven is de gevel afgewerkt met vernieuwde schijnvoegen. Het pand heeft een hoge toegangsdeur en rechthoekige vensteropeningen. Twee bewaarde guillotineramen op de bel-étageverdieping.

Parklaan 30, deel van een uniforme gevelwand van vier identieke burgerhuizen, gebouwd in 1898. Het burgerhuis heeft een bepleisterde gevel van drie traveeën en drie en een halve bouwlaag (souterrain) onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). De gevel wordt horizontaal geritmeerd door doorlopende lekdrempels en bepleisterde lijsten onder een houten kroonlijst met tandlijst (klossen verwijderd). Centraal op de eerste verdieping bevindt zich een houten erker op twee gesculpteerde consoles. De rechthoekige houten erker heeft een neoclassicistische afwerking met panelen, hoekpilasters en een overkragende kroonlijst op klossen. De souterrain is afgewerkt met een hardstenen plint met daarboven vlak pleisterwerk (voorheen voorzien van imitatie metselwerk). De hoge toegangsdeur heeft dezelfde hoogte als de vensters van de bel-étageverdieping. Van het schrijnwerk van deze deur bleef alleen het bovenlicht bewaard. Naast de deur zijn een wateraansluiting en voetschraper bewaard. De bel-étageverdieping is afgewerkt met doorlopende imitatievoegen en telt twee rechthoekige vensteropeningen zonder omlijsting en met guillotineramen. De ramen op de twee bovenliggende verdiepingen hebben een rechthoekige geprofileerde omlijsting, op de eerste verdieping met gecanneleerde borstweringen. Alle schrijnwerk is origineel, met uitzondering van de twee keldervensters die vervangen zijn door een

garagepoort en de voordeur die werd verlaagd waardoor deze vandaag een tweeledig bovenlicht heeft.

Parklaan 28, deel van een uniforme gevelwand van vier identieke burgerhuizen, gebouwd in 1898. Het burgerhuis heeft een bepleisterde gevel van drie traveeën en drie en een halve bouwlaag (souterrain) onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). De gevel wordt horizontaal geritmeerd door doorlopende lekdrempels en bepleisterde lijsten onder een houten kroonlijst op klossen en met tandlijst. Centraal op de eerste verdieping bevindt zich een trapezoidale houten erker op twee kleine gesculpteerde consoles. De rechthoekige houten erker heeft een neoclassicistische afwerking met panelen, hoekpilasters en een overkragende geprofileerde kroonlijst op klossen. De souterrain is afgewerkt met een (overschilderde) hardstenen plint met daarboven imitatie metselwerk, doorbroken door een garagepoort. De hoge toegangsdeur heeft dezelfde hoogte als de vensters van de bel-étageverdieping. De houten vleugel deur bestaat uit twee paneeldeuren met daarboven een zone met twee cirkelvormige bovenlichten en vervolgens een klassiek rechthoekig bovenlicht met reliëfglas. Naast de deur is een voetschraper bewaard. De bel-étageverdieping is afgewerkt met doorlopende imitatievoegen en telt twee rechthoekige vensteropeningen zonder omlijsting en met guillotineramen. De ramen op de twee bovenliggende verdiepingen hebben een rechthoekige geprofileerde omlijsting, op de eerste verdieping met gecanneleerde borstweringen. Alle schrijnwerk is origineel, met uitzondering van de twee keldervensters die vervangen zijn door een garagepoort.

Parklaan 20-26 is een neoclassicistisch burgerhuis uit 1900 ontworpen door Jules Ledoux in 1899. Het rijhuis heeft een bepleisterde gevel van twee traveeën en drie en een halve bouwlaag (souterrain) onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). De gevel wordt horizontaal geritmeerd door doorlopende lekdrempels en bepleisterde lijsten onder een houten kroonlijst met tandlijst op consoles met tussenin twee rechthoekige geprofileerde spiegels. De gevel is opgebouwd uit een deurtravee links en een bredere uitspringende rechtertravee met op de eerste verdieping een erker met bekronend balkon. De rechthoekige houten erker steunt op twee kleine gesculpteerde consoles en heeft een neoclassicistische afwerking met panelen, hoekpilasters en een geprofileerde kroonlijst met daarboven de decoratieve smeedijzeren. De souterrain is afgewerkt met een hardstenen plint met daarboven vlak pleisterwerk, doorbroken door een kelderverenster en de hoge toegangsdeur. De houten vleugel deur bestaat uit een paneel deur, een deurvenster met decoratief smeedwerk en centraal een deurtrekker. Deze deur is gevat in een brede omlijsting onder een fries met schijfmotieven en een bovenlicht met reliëfglas. Naast de deur is een voetschraper bewaard. De bel-étageverdieping is afgewerkt met schijnvoegen en heeft één rechthoekige vensteropening met vlakke omlijsting en origineel schrijnwerk met zesdelige raamopdeling. De ramen op de twee bovenliggende verdiepingen hebben een rechthoekige geprofileerde omlijsting met borstweringen met schijfmotief. De deur en het venster van de bel-étageverdieping zijn origineel. Het overige schrijnwerk werd vernieuwd, maar met behoud van de oorspronkelijke opdelingen (met uitzondering van het kelderraam).

Parklaan 8-18D is een eclectisch getinte eenheidsbebouwing van drie woonhuizen, volgens gevelopschrift in 1899 ontworpen door Jules-Pascal Ledoux. Het ensemble heeft een verankerde bakstenen voorgevel van zes traveeën met drie bouwlagen (vier in het middenpand) onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat; haaks op de straat bij het middenpand). De centrale woning is uitgewerkt als middenrisaliet met bekronende puntgevel terwijl de beide licht verzonken zijpanden zijn opgebouwd volgens spiegelbeeldschema onder een houten kroonlijst op klossen en bekronende dakkapel onder leien en gietijzeren bekroning (alleen bewaard in het linkerpand). De gevels worden horizontaal geritmeerd door doorlopende lekdrempels en natuurstenen banden in een combinatie van blauwe hardsteen en beschilderde natuursteen (blauwe hardsteen of zandsteen). Alle muuropeningen zijn afgewerkt door een ontlastingsboog in gele baksteen (sommige met sluitsteen) en behielden hun origineel houten schrijnwerk met bovenlichten met kleine roedeverdeling en groen reliëfglas. Op twee rondboogvensters na zijn alle muuropeningen rechthoekig met natuurstenen hoekconsooltjes.

De centrale woning (Parklaan 10) is uitgewerkt als middenrisaliet met bekronende puntgevel met voluutvormige vleugelstukken, een overhoeks topstuk met siervaas. In de beschilderde natuurstenen onderbouw met lage hardstenen plint bevinden zich een deuropening, een venster en een tot venster omgevormde deuropening. In de bossageplint zijn een kelderraam en twee ijzeren voetschrapers bewaard, samen met de gevelsteen met opschrift "Jul. Pasc. Ledoux / architecte / 1899". De vensters zijn voorzien van houten rolluiken en de paneeldeur heeft schijfmotieven, twee deurvensters met smeedwerk en een centrale deurtrekker. De bovenliggende tussenverdieping heeft twee gekoppelde waarbij de centrale kolom een natuurstenen sluitsteen heeft met beeldhouwd "duiveltje" of vleermuis. Hierboven bevindt zich de houten erker met bekronend smeedijzeren balkonhek. De erker steunt op drie natuurstenen consoles en zichtbare metalen balken. Het verzorgde houtsnijwerk heeft neoclassicistische en neo-Vlaamse-renaissancekenmerken onder een overkragende kroonlijst op consoles met gekoppelde tollen. Op het balkon zijn twee gekoppelde vensterdeuren. De geveltop bewaart tenslotte een zoldervenster met een verdiepte borstwering en bekronend boogveld (voorheen van tegels voorzien).

De twee zijpanden (Parklaan 8 en 18-18D) zijn identiek opgebouwd volgens spiegelbeeldschema. De gelijkvloerse verdieping heeft een hogere hardstenen bossageplint, doorbroken door een souterrainvenster onder een linteel met gutae en voorzien van gietijzeren dievenijzers (alleen bewaard bij het rechterpand, nummer 8). Daarboven het benedenvenster van de bel-étageverdieping met verdiepte borstwering met tegels met eglomiséschilderingen tussen natuurstenen pilasters. De voordeur met bolkozijnbovenlicht is hoger dan deze in het middenpand. De houten toegangsdeur heeft een identieke vormgeving, maar zonder de deurvensters en met een andere deurtrekker. Er bleef ook een ijzeren voetschraper bewaard. De eerste verdieping wordt gemarkeerd door een balkon op een hardstenen vloerplaat en twee natuurstenen consoles. Het gietijzeren balkonhek is gevat tussen twee gesculpteerde natuurstenen hoekpijlers. Twee gekoppelde vensterdeuren, identiek aan deze in het middenpand. Op de tweede verdieping zijn twee gekoppelde vensters waarbij de verdiepte borstweringen voorzien zijn van tegels met gelijkaardige eglomiséschilderingen. In het dak bevindt zich een spitse dakkapel onder leien met ijzeren bekroning (alleen bewaard bij het linkerpand, nummer 18-18D).

Parklaan 6 is een modernistisch rijhuis van drie bouwlagen onder plat dak, volgens gevelsteen in 1936 ontworpen door architect Geo. Pauwels. Strak gevelontwerp, gekenmerkt door een gevelbrede loggia-uitbouw op de eerste verdieping (gecombineerde erker en terras). De horizontale lijnvoering van het gevelontwerp wordt benadrukt door de verdiepte lintvoegen, houten kroonlijst op klossen en buisleuning van de terrassen. Gevelparement van gele baksteen in halfsteensverband op een lage hardstenen plint met accenten in blauwe hardsteen en wit beschilderde betonnen banden. De plint bewaart een laag keldervenster met dievenijzer, een wateraansluiting, voetschraper en gevelsteen met opschrift "GEO. PAUWELS / ARCHITECTE / GAND 1936". De gelijkvloerse verdieping wordt gekenmerkt door een groot erkerraam met bovenlichten met een hardstenen dorpel en hoekpijlers, geflankeerd door een verdiepte portiek. De houten voordeur heeft een groot deurvenster met geometrisch smeedwerk. De uitbouw op de eerste verdieping heeft een erker met bovenlichten en vermoedelijk centraal guillotineraam. Het aansluitend terras heeft een gekoppelde deur en venster en is afgewerkt met een metalen buisleuning. In het gevelvlak boven de erker is een horizontaliserende houten kroonlijst op klossen. Daarboven het dakterras met metalen buisbalustrade tussen twee opgaande muurdelen. Het origineel schrijnwerk bleef behouden.

Parklaan 4 is een modernistisch rijhuis met enkelhuisopstand van twee traveeën en vier (oorspronkelijk drie) bouwlagen onder mansardedak (oorspronkelijk plat dak), volgens kadaster gebouwd in 1933. De gevel is opgebouwd uit een brede linkertravee met driezijdige erkeruitbouw en een smallere rechtertravee met verdiepte portiek onder een eenvoudige kroonlijst in kunststof. Het gevelparement in rode baksteen wordt verlevendigd door een lage hardstenen plint en wit beschilderde betonnen banden met horizontaliserende werking. De verdiepte portiek met afgeschuinde dagkanten wordt door betonnen elementen onderverdeeld in een deur, flankerend venster en langwerpig bovenlicht. De deur heeft een

groot deurvenster met decoratief smeedwerk. De venster en het bovenlicht hebben decoratieve dievenijzers. Links van de deur is een voetschraper bewaard. De begane grond is verder voorzien van twee gekoppelde rechthoekige vensters boven hardstenen dorpels. De eerste verdieping wordt bepaald door een driezijdige erkeruitbouw in beton met bakstenen parement op de borstwering en een subtiel uitkragende kroonlijst, identiek schrijnwerk als op de begane grond. Het venster boven de deur heeft ook gelijkaardig schrijnwerk boven een hardstenen dorpel en met omlijsting in baksteen onder een betonnen linteel. De voormalige zolderverdieping onder de kroonlijst is volledig uitgewerkt in beton met horizontale banden en voorzien van een strook met drie bandvensters. In het dak werd recent een extra mansardeverdieping toegevoegd met leien, voorzien van een overdekt dakterras en een dakvenster. Alle schrijnwerk is bewaard en bestaat uit gevernist houten ramen met vaste bovenlichten met kleine roedeverdeling. Op de zolderverdieping betreffen het kleine ramen zonder bovenlicht.

Parklaan 2 - Fortlaan 96-97 is een beeldbepalend modernistisch hoekpand, volgens gevelsteen in 1935 ontworpen door architect Raoul Van Houtte. Dit appartementsgebouw heeft een gevel van drie bouwlagen en vijf traveeën aan de Parklaan, één overhoekse travee en drie traveeën aan de Fortlaan, onder een plat dak. Strak gevelontwerp, gekenmerkt door een gevelbrede uitbouw op de verdiepingen bestaande uit een combinatie van in- en uitspringende erkervolumes en terrassen met buisleuning. De verdiepingen worden extra benadrukt door een verschillend gevelparement op de begane grond en de verdiepingen, respectievelijk donkerpaarse en gele bakstenen metselwerk. De horizontale lijnvoering van het gevelontwerp wordt bekomen door de lage hardstenen plint, beschilderde betonnen banden en doorlopende dorpels, de bandvensters en de sterk overkragende kroonlijst. De gevel wordt geritmeerd door rechthoekige vensteropeningen, op de begane grond met hardstenen dorpels. De eerste twee traveeën aan de Parklaan zijn verticaliserend uitgewerkt, met een verdiepte eerste travee met garagepoort met bovenlicht. Daarnaast een deur met brede hardstenen omlijsting onder twee grote patrijspoorten. Naast de deur is een gevelsteen met opschrift "RAOUL VAN HOUTTE / ARCHITECTE 1935". Aan de Fortlaan zijn nog twee smalle deuren. Het houten schrijnwerk is grotendeels vervangen, maar sporadisch bewaard zoals bij het hoekvenster op de eerste verdieping.

Fortlaan 95 is een modernistisch woonhuis ontworpen door architect Emile De Nil, volgens kadaster daterend van 1936. Het rijhuis heeft een gevel van drie bouwlagen onder een plat dak en wordt gekenmerkt door een gevelbrede massieve uitbouw op de eerste en tweede verdiepingen. De gelijkvloerse verdieping is volledig uitgewerkt in blauwe hardsteen en bestaat uit een verdiepte portiek met afgeronde dagkanten, waarin zich een gekoppelde deur en garagepoort bevinden. De garagepoort is recent. De gevel is links onderaan gesigneerd met: "EMILE / DE NIL / ARCH GENT". De originele deur bleef bewaard. Het betreft een houten deur met vijf horizontale deurvensters tussen twee vaste elementen met zijlichten. Tussen de deur en garagepoort is de blauwe hardsteen gecanneleerd en voorzien van een ingewerkte brievenleuf. De eerste verdiepingen hebben een gevelparement in oker-geel bakstenen metselwerk en zijn volledig ingenomen door een gevelbrede driezijdige erkeruitbouw met bekronend balkon, gescheiden door een betonnen waterlijst. De drie gekoppelde vensters van het balkon zijn gevat in een geprofileerde omlijsting (witte natuursteen of beschilderde beton) onder een overkragende geprofileerde kroonlijst uit hout. De gevel wordt afgewerkt door een weinig overkragende kroonlijst (mogelijk in beton) met afgeronde hoeken. Het oorspronkelijke houten schrijnwerk bleef bewaard, op de garagepoort na.

Fortlaan 94 is een modernistisch woonhuis, volgens kadaster daterend van 1933 en rechts onderaan de gevel gesigneerd met "GEO. PAUWELS / ARCHITECTE / GAND". Het rijhuis telt drie traveeën en drie (ongelijke) bouwlagen, onder een plat dak. De twee rechtertraveeën omvatten het eigenlijke woonhuis, dat op de verdieping wordt bepaald door een gevelbrede massieve erkeruitbouw met bekronend balkon. De eerste travee, links van het woonhuis, huisvest de garage en bestaat uit drie lage verdiepingen en een dakterras. Het gevelparement in rode baksteen wordt verlevendigd door een hardstenen plint met bossage, hardstenen banden en dorpels in zwarte geglazuurde tegels. Het

woonhuis heeft een begane grond met hardstenen plint met bossage, doorbroken met een rechthoekig venster boven hardstenen dorpel en een licht verdiepte portiek. De portiek bestaat uit een brede getrapte hardstenen omlijsting met daarin een houten deur met groot deurvenster en smeedwerk met geometrisch motief. De bovenliggende verdiepingen worden bepaald door een gevelbrede erkeruitbouw met bekronend balkon met buisleuning. Het balkon heeft drie gekoppelde vensters (mogelijk vensterdeuren) onder een waterlijst (blauwe hardsteen of beton). De gevel wordt afgewerkt door een sterk overkragende (vernieuwde) kroonlijst. De garagetravee heeft een hoge hardstenen plint doorbroken door een (vernieuwde) garagepoort. Daarboven twee identieke licht uitspringende erkers met in- en uitspringende vensters boven dorpels in zwarte geglazuurde tegels. De erkeruitbouw wordt afgewerkt met een waterlijst (blauwe hardsteen of beton) met daarboven de buisleuning van het dakterras tussen twee opgaande muurdelen en met een uitkragende dorpel in zwarte geglazuurde tegels. Het originele houten schrijnwerk bleef overal bewaard, met uitzondering van de garagepoort.

Parklaan 135 is een neoclassicistisch hoekpand (café) gelegen op de hoek van de Parklaan met de Burggravenlaan, in 1896 gelijktijdig opgericht met de drie aanpalende panden (Parklaan 127, 129-131 en 133). Het pand heeft een voorgevel van drie bouwlagen en twee traveeën aan de Parklaan, één overhoekse travee en twee traveeën aan de Burggravenlaan met aanpalend eenlaags volume (voorheen de muur van de koer). De bepleisterde gevel is voorzien van doorlopende bepleisterde banden en waterlijsten, heeft een begane grond met imitatievoegen en een houten kroonlijst op klossen met tandlijst onder een zadeldak (pannen, nok telkens parallel aan de straat). De gelijkvloerse verdieping telt vier vensters en een toegangsdeur, die zich op hoek bevindt, allen zonder omlijsting en met hardstenen dorpels. De (beschilderde) hardstenen plint heeft vier getoogde kelderramen. De vijf vensters per verdieping zijn gevat in een rechthoekige geprofileerde omlijsting boven hardstenen dorpel, op de eerste verdieping met consolevormige sluitsteen.

Parklaan 127, 129-131 en 133 zijn drie identieke neoclassicistische rijhuizen met een uniforme gevelwand, in 1896 gelijktijdig opgericht met het hoekpand Parklaan 135. De gevel van elk rijhuis telt twee traveeën en drie en een halve bouwlaag (souterrain) onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). De bepleisterde gevel is afgewerkt met schijnvoegen op de gelijkvloerse verdieping, imitatievoegen op de eerste verdieping en vlakke bepleistering op de tweede verdieping, onder een houten kroonlijst op klossen met tandlijst. De gelijkvloerse verdieping heeft een hardstenen plint en is voorzien van een deuropening en een rechthoekig venster met hardstenen dorpel, beide zonder omlijsting. De twee vensters per verdieping zijn gevat in een rechthoekige geprofileerde omlijsting boven hardstenen dorpel, op de eerste verdieping met consolevormige sluitsteen. Alleen bij het linkse pand (Parklaan 127) bleef het originele schrijnwerk bewaard, met uitzondering van het kelderraam). Het betreft een houten paneeldeur met brievenleuf en ijzeren deorraampje onder een vast bovenlicht. Het benedenraam is drieledig met bovenlicht, de overige ramen hebben een klassieke T-opdeling. Alleen het kelderraam van het rechterpand (Parklaan 133) is voorzien van dievenijzers.

Parklaan 123 is een eclectisch getint burgerhuis, in 1900 opgericht als deel van een ensemble van vier eclectische woonhuizen ontworpen door architect Prosper Buyck. Het betreft een rijhuis met een voorgevel van twee traveeën en drie en een halve bouwlaag onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). Het gevelparement uit okerkleurige en witte geglazuurde baksteen in staand verband wordt verlevendigd door een plint (blauwe hardsteen en pleisterwerk) en horizontale banden en waterlijsten in beschilderde natuursteen en/of pleisterwerk. De voorgevel wordt horizontaal geleed voor een waterlijst boven de bel-étageverdieping, waarbij de bovenliggende verdiepingen uitgewerkt zijn als pilastergevel, onder een houten kroonlijst op consoles en klossen. We maken een onderscheid tussen de brede linkertravee die wordt geaccentueerd door een erker op de eerste verdieping, met een bekronend balkon, en een smalle deurtravee rechts. De beschilderde plint is doorbroken met een keldervenster met eenvoudig schrijnwerk.

Hierboven bevindt zich het rechthoekige bel-étagevenster met verdiepte sponning, uitgewerkt als balkon met decoratieve smeedijzeren balustrade. De vensterdeuren hebben een kleine roede-verdeling en vaste bovenlichten met roede-verdeling en groen reliëfglas. Op de eerste verdieping bevindt zich de rechthoekige houten erker op gesculpteerde consoles. De erker heeft een eenvoudige vormgeving met paneelversieringen en een overkragende kroonlijst. Het schrijnwerk heeft met kleine roede-verdeling heeft bovenlichten met roede-verdeling en groen reliëfglas. De tweede verdieping heeft een balkon met smeedijzeren balustrade met art-nouveauvormgeving. Het rechthoekige balkonvenster met consooltjes heeft vernieuwd schrijnwerk. De deuropening is bovenaan afgewerkt met hoekconsooltjes onder een rollaag met geprofileerde lijst. Daarboven bevindt zich een verdiepte nis met sponning. De houten voordeur (vernieuwd tijdens het interbellum) is voorzien van een deurvensters met smeedwerk in geometrische vormgeving, onder een (origineel) bovenlicht. Het langwerpige getoogde venster op de eerste verdieping heeft een verdiepte sponning onder een rollaag met hoekstenen en geprofileerde lijst. De verdiepte borstwering is afgewerkt met een (vervaagd) sgraffitopaneel met art-nouveauvormgeving. Het schrijnwerk heeft een kleine roede-verdeling met bovenlicht in groen reliëfglas. Het bovenliggende venster is eenvoudiger uitgewerkt. Het betreft een langwerpig getoogd venster onder een rollaag en met geprofileerde dorpel. Het schrijnwerk van het kelderraam, de bel-étageverdieping, de erker, de voordeur (vernieuwd tijdens het interbellum) en het venster op de eerste verdieping is origineel.

Parklaan 113-121 is een eclectisch getint burgerhuis, in 1900 opgericht als deel van een ensemble van vier eclectische woonhuizen ontworpen door architect Prosper Buyck. Het betreft een rijhuis met een voorgevel van twee traveeën en drie en een halve bouwlaag onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). Het gevelparement uit okerkleurige en witte geglazuurde baksteen in staand verband wordt verlevendigd door een hardstenen plint en horizontale banden en waterlijsten in beschilderde natuursteen en/of pleisterwerk. De pilastergevel is opgebouwd uit twee verdiepte traveeën van ongelijke breedte. De brede linkertravee wordt geaccentueerd door een erker op de eerste verdieping, met een bekronend balkon, onder een houten kroonlijst op consoles en klossen. De smalle deurtravee rechts accentueert het trappenhuis en is uitgewerkt als één langgerekte venstertravee die wordt verlengd in een dakvenster. De hardstenen plint is doorbroken met een garagepoort. Hierboven bevindt zich het rechthoekige bel-étagevenster met verdiepte sponning, uitgewerkt als balkon met vensterdeuren en decoratieve smeedijzeren balustrade. Op de eerste verdieping bevindt zich de rechthoekige houten erker op gesculpteerde consoles. De erker heeft een eenvoudige vormgeving met paneelversieringen, geprofileerde roeden en een geprofileerde kroonlijst. Het raamwerk met vaste bovenlichten heeft aan de voorzijde een zesdelige opdeling. De tweede verdieping heeft een balkon met smeedijzeren balustrade met art-nouveauvormgeving. Het rechthoekige balkonvenster is uitgewerkt als kruisvenster met consooltjes in de bovenhoeken. Het schrijnwerk bestaat uit twee vensterdeuren met vaste bovenlichten, gescheiden door een zwaar uitgevoerde middenstijl. De zone tussen dit balkonvenster en de kroonlijst is bepleisterd en afgewerkt met een geprofileerde lijst. De smalle rechtertravee bestaat uit een suprapositie van de voordeur, twee grote vensters en een dakvenster. De houten vleugel deur is voorzien van twee deurvensters met decoratief smeedwerk, twee brievenleuven, één (mogelijk oorspronkelijk twee) deurtrekker en panelen met art-nouveauvormgeving (waarvan één paneel aangepast is met moderne brievenleuven). Het vaste bovenlicht met hoekconsooltjes is vijfledig opgedeeld door verticale roeden. Hierboven bevindt zich een verdiept bepleisterd muurvlak (vermoedelijk oorspronkelijk een sgraffitopaneel) onder een getoogde rollaag onder geprofileerde lijst. De twee bovenliggende vensters zijn gevat in één nis met verdiepte sponning onder een getoogde rollaag met hoekconsooltjes en consolevormige sluitsteen. De vensters zijn bescheiden door een bepleisterd muurdeel, mogelijk oorspronkelijk voorzien van een sgraffitopaneel. Het schrijnwerk met roede-verdeling heeft telkens één centraal bewegend deel. De deurtravee wordt verlengd in een rechthoekig dakvenster met gesculpteerde hoekstijlen onder een geprofileerde kroonlijst. Het dakvenster is uitgewerkt als balkon en

is voorzien van een decoratieve smeedijzeren balustrade. Behoudens het dakvenster en de garagepoort is alle schrijnwerk origineel.

Parklaan 107-111 is een burgerhuis, in 1900 opgericht als deel van een ensemble van vier eclectische woonhuizen ontworpen door architect Prosper Buyck. Dit pand vormt een visueel geheel met het aanpalende rijhuis (Parklaan 99-105) waarmee het samen een opvallend gevelperspectief heeft dat een trapsgewijze overgang maakt van de rooilijn aan de straat naar deze van de achterin gelegen woningen met een voortuin. De getrapte voorgevel telt vier en een halve bouwlaag (souterrain), één smalle zijtravee en een straatgevel van twee traveeën onder een houten kroonlijst met sierlijke klossen. Daarboven bevindt zich het mansardedak (leien) met rechthoekig dakraam boven de rechtertravee. De twee overhoekse traveeën worden verlengd in een achtzijdig hoektorentje, vandaag vlak afgedekt maar voorheen voorzien van een uivormige bekroning. De gevel is opgedeeld in een smalle zijtravee links uitkijkend op het terras van het naburig pand en aan de straatzijde een smalle deurtravee links en een brede rechtertravee met souterrain. Het gevelparement bestaat uit okerkleurige en witte geglazuurde bakstenen in staand verband doorbroken met waterlijsten en doorlopende banden (beschilderde natuursteen of pleisterwerk). De souterrain heeft een hardstenen plint. De muuropeningen in de smalle traveeën zijn getoogd onder een rollaag met natuurstenen hoekstenen. De verdiepte borstweringen van de smalle vensters op het eerste en tweede verdiep en de boogvelden boven de vensters op het tweede verdiep zijn voorzien van sgraffitopanelen. De vensters in de rechtertravee zijn rechthoekig. Op de eerste verdieping betreft het een eenvoudig venster zonder omlijsting, daarboven een licht uitspringende driezijdige erker onder een kroonlijst. Daarboven op de derde verdieping bevindt zich een drieledig venster met hoekconsooltjes en centrale vensterdeur met smeedijzeren borstwering. De zijtravee die uitgaat op het terras van het aanpalend burgerhuis is ter hoogte van de eerste verdieping voorzien van een groot verdiept paneel met decoratief art-nouveauschilderwerk op linnen, ingekleefd in een pleisterlaag.

Parklaan 99-105 is een burgerhuis, in 1900 opgericht als deel van een ensemble van vier eclectische woonhuizen ontworpen door architect Prosper Buyck. Dit pand vormt een visueel geheel met het aanpalende rijhuis (Parklaan 107-111) waarmee het samen een opvallend gevelperspectief heeft dat een trapsgewijze overgang maakt van de rooilijn aan de straat naar de achterin gelegen woningen met een voortuin. De getrapte voorgevel telt twee traveeën (en één smalle zijtravee) en vier en een halve bouwlaag (souterrain) onder een houten kroonlijst met sierlijke klossen. Daarboven bevindt zich het mansardedak (leien) met rechthoekig dakraam boven de rechtertravee. De gevel is opgedeeld in een smalle deurtravee links, een smalle zijtravee en een brede rechtertravee met souterrain, waarboven zich een terras bevindt. Het gevelparement bestaat uit okerkleurige en witte geglazuurde bakstenen in staand verband doorbroken met waterlijsten en doorlopende banden (beschilderde natuursteen of pleisterwerk). De souterrain heeft een hardstenen plint, vier kelderramen met decoratieve dievenijzers en een bekronend smeedijzeren balustrade. De muuropeningen in de smalle traveeën zijn getoogd onder een rollaag met natuurstenen hoekstenen. De verdiepte borstweringen van de smalle vensters op het eerste en tweede verdiep en de boogvelden boven de vensters op het tweede verdiep zijn voorzien van sgraffitopanelen. De vensters in de rechtertravee zijn rechthoekig met hoekconsooltjes en hebben grote raampartijen met bovenlichten in reliëfglas. Op de eerste en tweede verdieping betreft het vensterdeuren, waarbij de tweede verdieping afgeschermd is door sierlijk smeedijzeren hekwerk identiek aan dat van het onderliggende terras. De houten voordeur is voorzien van twee deurvensters met sierlijk smeedwerk, onder een vast bovenlicht. Rechts is een wateraansluiting bewaard.

Parklaan 93-95 is een eclectisch burgerhuis, gebouwd in 1901 samen met Parklaan 83-89 als deel van een samenstel van twee identieke rijhuizen ontworpen door architect Georges Vereecken. Het pand is achterin op het perceel gelegen en heeft een voortuin omheind met decoratief smeedijzeren hekwerk. Het originele aanleg met plantenperken bleef bewaard. Nabij de voordeur is een metalen voetschraper ingewerkt. Het rijhuis heeft een voorgevel

van twee traveeën en drie en een halve bouwlaag onder mansardedak (leien). Het gevelparement in beige geglazuurde baksteen in staand verband wordt verlevendigd door een lage hardstenen plint en horizontale banden en waterlijsten in beschilderde natuursteen en/of pleisterwerk. De gevel is opgebouwd uit een smalle deurtravee links die door middel van een afgeronde hoek met ezelsoor overgaat naar de uitspringende rechtertravee. Deze brede travee wordt geaccentueerd door een monumentale erkeruitbouw die het souterrain, bel-étage en eerste verdieping omvat, met als bekroning een ruim balkon. De deuropening is afgewerkt met hoekconsooltjes onder een latei met schijfmotieven. Daarboven bevindt zich een bolkozijn als bovenlicht met tussenstijl en onder een rollaag. De houten vleugel deur is afgewerkt met schijfmotieven, bewaart twee brievenleuven en twee deurvensters met decoratief smeedwerk, onder een vast bovenlicht met mat glas. De twee bovenliggende smalle rechthoekige vensters hebben beide verdiepte sponningen en zijn voorzien van eenvoudig schrijnwerk met bovenlicht. Het venster op de eerste verdieping heeft een verdiepte borstwering en bovenaan een rollaag. Het venster van de tweede verdieping heeft een geprofileerde dorpel en bovenaan hoekconsooltjes. De vijfzijdige erkeruitbouw heeft zichtbare metalen steunbalken en is voorts volledig in natuursteen uitgewerkt. De vensters van het souterrain zijn afgeschermd met decoratieve dievenijzers. De smalle korfboogvormige vensters van de twee bovenliggende verdiepingen hebben stenen tussendorpels, met uitzondering van het brede centrale venster van de bel-étage. Dit korfboogvormige venster is uitgewerkt als balkon met smeedijzeren hekwerk in art-nouveauvormgeving. Het bescheiden uitgewerkt schrijnwerk bestaat uit één vensterdeur gevat tussen twee vaste beglaasde zijpanelen onder een groot bovenlicht. Het bekronend balkon op de tweede verdieping heeft een (vermoedelijk houten) korfboogbalustrade tussen zeszijdige hoekstijlen. De twee balkonvensters met hoekconsooltjes en verdiepte sponning zijn gescheiden door een bakstenen middenstijl met verguld Korinthisch kapiteel. Onder de kroonlijst is een bepleisterde zone met (mogelijk sgraffito-) beschildering bestaande uit de voorstelling van een hoofd in profiel (blanke man die naar links kijkt) gevat in een rode cirkel en een oranje rechthoek, geflankeerd door florale motieven tegen een lichtblauwe achtergrond. Het mansardedak springt uit ter hoogte van de rechtertravee en heeft centraal een rechthoekig dakvenster tussen geprofileerde pilasters onder een licht gebogen overkragende kroonlijst.

Parklaan 83-89 is een eclectisch burgerhuis, gebouwd in 1901 samen met Parklaan 93-95 als deel van een samenstel van twee identieke rijhuizen ontworpen door architect Georges Vereecken. Het pand is achterin op het perceel gelegen en heeft een voortuin omheind met decoratief smeedijzeren hekwerk. Het rijhuis heeft een voorgevel van twee traveeën en drie en een halve bouwlaag onder mansardedak (leien). Het gevelparement in beige geglazuurde baksteen in staand verband wordt verlevendigd door een lage hardstenen plint en horizontale banden en waterlijsten in beschilderde natuursteen en/of pleisterwerk. De gevel is opgebouwd uit een smalle deurtravee links die door middel van een afgeronde hoek met ezelsoor overgaat naar de uitspringende rechtertravee. Deze brede travee wordt geaccentueerd door een monumentale erkeruitbouw die het souterrain, bel-étage en eerste verdieping omvat, met als bekroning een ruim balkon. De deuropening is afgewerkt met hoekconsooltjes onder een latei met schijfmotieven. Daarboven bevindt zich een bolkozijn als bovenlicht met tussenstijl en onder een rollaag. De houten vleugel deur is afgewerkt met schijfmotieven, bewaart twee brievenleuven en twee deurvensters met decoratief smeedwerk, onder een vast bovenlicht met mat glas. De twee bovenliggende smalle rechthoekige vensters hebben beide verdiepte sponningen. Het venster op de eerste verdieping heeft een verdiepte borstwering en bovenaan een rollaag. Het venster van de tweede verdieping heeft een geprofileerde dorpel en bovenaan hoekconsooltjes. De vijfzijdige erkeruitbouw heeft zichtbare metalen steunbalken en is voorts volledig in natuursteen uitgewerkt. De vensters van het souterrain zijn afgeschermd met decoratieve dievenijzers. De smalle korfboogvormige vensters van de twee bovenliggende verdiepingen hebben stenen tussendorpels, met uitzondering van het brede centrale venster van de bel-étage. Dit korfboogvormige venster is uitgewerkt als balkon met smeedijzeren hekwerk in art-nouveauvormgeving. Het bekronend balkon op de tweede verdieping heeft een (vermoedelijk houten) korfboogbalustrade tussen zeszijdige

hoekstijlen. De twee balkonvensters met hoekconsooltjes en verdiepte sponning zijn gescheiden door een bakstenen middenstijl met Korinthisch kapiteel. Onder de kroonlijst is een bepleisterde zone met (mogelijk sgraffito-) beschildering bestaande uit de voorstelling van een hoofd in profiel (man met donkere huidskleur die naar rechts kijkt) gevat in een rode cirkel en een beige rechthoek, geflankeerd door florale motieven tegen een lichtblauwe achtergrond. Het mansardedak springt uit ter hoogte van de rechtertravee en heeft centraal een rechthoekig dakvenster tussen geprofileerde pilasters onder een licht gebogen overkragende kroonlijst.

Parklaan 39 is een zeer rijk uitgewerkt art-nouveauburgerhuis uit 1900-1901 ontworpen door architect Jules-Pascal Ledoux. Het pand ligt dieper ten opzichte van de rooilijn en heeft een met decoratief smeedijzeren hekwerk omheinde voortuin. Het tweedelig toegangshek bevindt zich centraal in de afsluiting. De originele aanleg bleef bewaard, bestaande uit een centraal zeshoekig plantenperk en een perk langsheen de scheiding met Parklaan nummer 37-37C. Het rijhuis heeft een voorgevel van twee traveeën en vier en een halve bouwlaag onder zadeldak (leien, nok parallel aan de straat). Het bakstenen gevelparement is wit beschilderd maar wordt op de bel-etageverdieping verlevendigd door bepleisterde banden afgewisseld met horizontale banden in geglazuurde baksteen, die elk op hun beurt bestaan uit een rij groene bakstenen tussen twee rijen gele bakstenen. De natuurstenen dorpels en waterlijsten (al dan niet met zweepslagmotief) worden verlengd in horizontale banden. Door de huidige beschildering zijn deze nog nauwelijks waarneembaar. Voorts zijn de rollagen boven de meeste gevelopeningen uitgewerkt in wit-groene geglazuurde baksteen en zijn er drie decoratieve faiencetegeltableaus. De art-nouveaulijnvoering wordt doorgevoerd in alle aspecten van de gevel, zoals het schrijnwerk, de zeer kunstige muurankers, het hekwerk en de zweepslagvormige aflijning van de gevelaccenten, waterlijsten en de geveltop. De voorgevel is opgebouwd uit een brede licht uitspringende linkertravee met topgevel. Deze travee bestaat uit één verdiepte nis (Brugse travee) dat het souterrain-venster, bel-étagevenster, houten erker, bekronend balkon met gekoppelde vensters en het topvenster omvat. De smalle rechtertravee omvat de voordeur met bovenlicht en een nis met twee smalle vensters boven elkaar. Deze travee is voorzien van een houten kroonlijst met daarboven een kleine dakkapel (leien). De lage (natuurstenen of gecementeerde) plint is beschilderd en bewaart de inscriptie "Jules P. Ledoux / Architecte / 1901". Het souterrainvenster onder zichtbare I-balk met bloemen is gevat tussen een omlijsting in wit-rode geglazuurde baksteen met hoekconsooltjes. Het bewaart zijn origineel schrijnwerk met afgerond raamwerk en eenvoudige dievenijzers. Daarboven het getoogd bel-etagevenster, uitgewerkt als balkon met sierlijk smeedijzeren balustrade. Het getoogde venster boven een natuurstenen vloerplaat is gevat in een omlijsting van wit-rode geglazuurde baksteen onder een rollaag van wit-groene geglazuurde baksteen onder een natuurstenen waterlijst met zweepslagmotief. Het originele art-nouveauschrijnwerk met balkondeuren en sierlijk bovenlicht met kleine roedeverdeling en gekleurd reliëfglas bleef bewaard. De driezijdige houten erker op de eerste verdieping is fijn uitgewerkt met houtsnijwerk en roedeverdeling in art-nouveauvormgeving. De rechthoekige raamdelen werden vernieuwd, maar de bovenlichten met groen reliëfglas bleven behouden. Boven de eenvoudige kroonlijst van de erker bewaart het bovenliggende balkon een sierlijk smeedijzeren balustrade. Twee gekoppelde rondboogvensters geven uit op dit balkon. De vensters zijn samen met het bovenliggende rondboogvenster gevat in dezelfde nis met aflijnende waterlijst met zweepslagmotief. Tussen deze venster is een vijfzijdig faiencetegeltableau waarop het bouwjaar "1900" op banderol staat afgebeeld tussen florale motieven. De puntgevel is afgelijnd met een sierlijke waterlijst met zweepslagmotief en voluutvormige schouderstukken. Deze lijnvoering loopt door in de geveltop, die is afgenomen en in de voortuin is geplaatst. Verder bevinden zich in de voortuin nog minstens een tiental blokken in blauwe hardsteen die tot de gevel behoren. De rondbogige deuropening afgewerkt met een rollaag in wit-groene geglazuurde baksteen. Hierboven is een gebogen en beglaasde ijzeren luifel. De houten deur heeft een zeer dynamische vormgeving en is voorzien van twee ongelijke deurvensters met smeedwerk en een driedelig bovenlicht met kleine roedeverdeling en reliëfglas. De deur bewaart twee deurtrekkers met ingebouwde brievengleuf, een deurbel

met leeuwenkopje. Vlakbij is een voetschraper ingewerkt in de plint. Boven de luifel is een bolkozijn als bovenlicht met natuurstenen omlijsting en waterlijst met zweepslagmotief. Beide delen van het bovenlicht zijn afgewerkt met rollaagjes in wit-groene geglazuurde baksteen en sierlijk gebogen dievenijzers. De twee bovenliggende rondboog vensters zijn gevat in eenzelfde vensternis, bovenaan afgewerkt met een rollaag met wit-groene geglazuurde bakstenen onder een waterlijst met zweepslagmotief. De borstweringen van deze vensters zijn afgewerkt met faiencetegeltafelen. Het onderste tableau stelt een bloemmotief voor in typische art-nouveauvormgeving. In het bovenste en tevens grootste tableau is een pauw te zien. Boven de korte geprofileerde houten kroonlijst bevindt zich in het verlengde van deze vensters een kleine dakkapel (schilddak, leien).

Parklaan 37-37C is een architecturaal opvallend burgerhuis uit 1901-1902 ontworpen door architect Achilles Van Hoecke-Dessel. Dit pand ligt verdiept ten opzichte van de rooilijn en heeft een met decoratief smeedijzeren hekwerk omheinde voortuin. Het toegangshek bevindt zich links, tegenover de voordeur. De aanleg van de voortuin is niet bewaard maar de indeling verwijst nog naar de oorspronkelijke toestand. De kwaliteitsvolle lijstgevel telt drie traveeën en drie bouwlagen onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). Het gevelparement bestaat uit okerleurige baksteen in kruisverband, verrijkt met grijze gesmoorde baksteen voor de vensteromlijstingen (behalve op de tweede verdieping) en blauwe hardsteen en bleke natuursteen voor constructieve onderdelen zoals dorpels, banden, lijsten en hoek- en sluitstenen. De gevelopeningen van de begane grond en het souterrain zijn allen gevat in een omlijsting van grijs-zwarte baksteen, onder dito rollagen, met natuurstenen dorpels en hoekstenen. De rechthoekige deuropening heeft een gebogen zandstenen waterlijst met daarboven een groot bovenlicht met afgeronde benedenhoeken en onder metalen latei met bloemen. Het schrijnwerk van de deur bestaat uit twee identieke deurvleugels met dubbele deurvensters met decoratief smeedwerk en reliëfglas, onder een klein tweeledig bovenlicht met cirkelvormig smeedwerk en reliëfglas. Verder bleven twee deurtrekkers en één brievenleuf bewaard. Naast de deur is een gevelsteen met opschrift: "VAN HOECKE-DESSEL / 1902 ARCHITECTE". Het bovenlicht heeft een kleine roedeverdeling met rondboogmotief en reliëfglas. De begane grond bestaat verder uit twee identieke rechthoekige vensternissen met afgeschuinde sponning onder metalen lateien. De keldervensters zijn van de bovenliggende bel-etagevensters gescheiden door een rollaag en hardstenen dorpel. Het schrijnwerk van de bovenliggende vensters is uitgewerkt als balkondeuren met bovenlicht en een borstwering in decoratief smeedijzeren hekwerk. De eerste verdieping heeft een centrale houten erker met bekronend balkon, geflankeerd door twee identieke florentijnse boogvensters met sgraffitopanelen in de boogvelden. De driezijdige houten erker heeft een uitkragend onderstel (afdak) met leien op een metalen balk met bloemen en twee zeer rijk uitgewerkte smeedijzeren consoles. Het schrijnwerk heeft bovenlichten met kleine roedeverdeling voorzien van okerkleurig reliëfglas. De erker is bekroond met een driezijdig schilddak met leien en een bekronende trapeziumvormige smeedijzeren balustrade. De flankerende florentijnse boogvensters hebben een afgeschuinde sponning en omlijsting in grijs-zwarte baksteen boven een banderolvormige dorpel en onder een metalen tussendorpel met bloemen. Het boogveld onder zandstenen sluitsteen met metalen bloem is ingevuld met een sgraffitopaneel (imitatie-faiencetegeltafelen) met art-nouveauvormig plantenmotief in groen en okertinten. Het schrijnwerk bestaat uit kruisramen met bovenlichten in okerkleurig reliëfglas. De tweede verdieping is gevat tussen twee grote versneden consoles uit bak- en zandsteen die de houten kroonlijst op klossen met consoltjes ondersteunen. De vensterpartij op deze verdieping bestaat uit vijf gekoppelde vensters onder één gedeelde metalen latei met bloemen. De vensters zijn van elkaar gescheiden door pilasters met natuurstenen voet en kapiteel en verkleinen naar buiten toe, waarbij het centrale venster een dubbele balkondeur is. De afgeronde dorpels van de flankerende vensters zijn sierlijk uitgewerkt met een centrale watergeultje. Het schrijnwerk is voorzien van bovenlichten met een ongelijke roedeverdeling en okerkleurig reliëfglas.

Parklaan 35 is een burgerhuis uit 1901-1902 ontworpen door architect Ernest Van Hamme met aanpassingen uit 1909. Dit pand ligt verdiept ten opzichte van de rooilijn en heeft een voortuin omheind met smeedijzeren hekwerk met strak geometrische vormgeving. Het

dubbel toegangshek bevindt zich links, tegenover de voordeur. De voortuin bewaart de oorspronkelijke aanleg met plantenperken en het origineel plaveisel in een okerkleurige betegeling. De lijstgevel telt twee traveeën en drie bouwlagen onder een mansardedak (leien, nok parallel aan de straat). Het gevelparement bestaat uit beige geglazuurde baksteen in kruisverband en wordt horizontaal geleed door bepleisterde banden en waterlijsten, doorlopende lekdrempels en een enkele rij rode en groene geglazuurde bakstenen. Bovenaan is de gevel afgelijnd met een overkragende houten kroonlijst met tandlijst, in de rechtertravee op consolevormige klossen. De gevel is opgebouwd uit een smalle deurtravee links en een uitspringende rechtertravee met balkon op de eerste verdieping. De begane grond is afgewerkt met een hardstenen plint met bossage. De verhoogde begane grond is opengewerkt met een voordeur en een gekoppeld bel-étagevenster, alle onder een rondbogige geblokte geprofileerde omlijsting, bij de voordeur met consolevormige sluitsteen. De voordeur is een vleugel deur met panelen met schijfmotieven en deurvensters met metalen grille, met daarboven een vast bovenlicht met glas-in-lood. Verder bleven ook twee deurtrekkers met ingewerkte brievingleuven en een uitzonderlijk sierlijke en vrijstaande voetschraper bewaard. De gekoppelde bel-étagevensters zijn gevat tussen twee pilasters en gescheiden door een halfronde tussenzuil, alle met ionische kapitelen. Origineel schrijnwerk met bijzondere glas-in-loodramen met geometrisch motief. De eerste verdieping heeft links een rondboogvenster met verdiepte sponning en onder een rollaag met donkergroene geglazuurde bakstenen en sluitsteen, ingevuld met T-ramen. De borstwering is gedecoreerd met twee diamantkoppen. De rechtertravee wordt benadrukt door een massieve halfronde balkonuitbouw met rondboogbalustrade. Palladiaans balkonvenster met eenvoudige pilasters onder een geprofileerde omlijsting met sluitsteen voor het centrale rondboogvenster. Origineel schrijnwerk en balkondeuren met vast bovenlicht. De tweede verdieping heeft twee identieke rondboogvensters met hardstenen dorpels en onder rollaag met sluitsteen, ingevuld met houten T-ramen. De gevel is afgelijnd met een geprofileerde waterlijst met daarboven de kroonlijst. Het mansardedak heeft links een oeil-de-boeuf en rechts een rechthoekig dakvenster tussen geblokte hoekpilasters met voluutvormige vleugelstukken, onder een kroonlijst met rondboogfronton.

Parklaan 33 is een burgerhuis uit 1901 ontworpen door architect Emile De Weerdt. Het pand met dubbelhuisopstand heeft een voor de Parklaan uitzonderlijk brede voorgevel. Dit burgerhuis ligt verdiept ten opzicht van de rooilijn en heeft een omheinde voortuin. Het smeedijzeren hekwerk heeft een zweepslagmotief. Het dubbel toegangshek bevindt zich centraal, tegenover de voordeur. De voorgevel telt drie traveeën en drie bouwlagen onder een mansardedak (leien, nok parallel aan de straat). De symmetrisch opgebouwde lijstgevel heeft een door pilasters gemarkeerd middenrisaliet dat de kroonlijst doorbreekt met een bekronend en fraai uitgewerkt dakvenster onder getoogde kroonlijst. De eerste en derde travee worden eveneens verlengd in dakvensters, uitgevoerd in hout en minder rijk uitgewerkt dan het middenrisaliet. De linkertravee heeft twee gekoppelde vensters op de begane grond met daarboven een houten erker op de verdieping met bekronend balkon en dakvenster. De middentravee bestaat uit een deur, een venster op de verdieping en een bekronend dakvenster met balkondeur. De begane grond van de rechtertravee is uitgewerkt als bow window, met groot bekronend balkon op de verdieping en tenslotte een als balkondeur uitgewerkt dakvenster. Het gevelparement bestaat uit witte geglazuurde baksteen in kruisverband, horizontaal belijnd met rijen grijs-zwarte baksteen, witte bepleisterde banden en doorlopende hardstenen waterlijsten en lekdrempels. De houten kroonlijst met tandlijst rust op klossen met tussenin verdiepte panelen. Deze rechthoekige panelen zijn omlijnd met grijs-zwarte baksteen en bevatten veelkleurige faiencetegeltafels met art-nouveaumotieven.

De twee gekoppelde vensters in de linkertravee hebben bovenaan een omlopende vlak bepleisterde omlijsting onder een waterlijstje en een geblokte rollaag met grijs-witte baksteen. De originele guillotineramen en houten rolluiken bleven bewaard. De bovenliggende houten erker op massieve conische voet is driezijdig met drie identieke raampartijen bestaande uit een rechthoekig vensterglas met driedelig bovenlicht. Op het leien dakje bevindt zich de driezijdige smeedijzeren balustrade van de bovenliggende balkondeur

van het dakvenster. Het dakvenster doorbreekt de kroonlijst en omvat een beglaasde vleugel deur met drieledig bovenlicht, gevat in een neoclassicistische omlijsting.

Het middenrisaliet bewaart de voordeur in een gelijkaardige omlijsting als de benedenvensters in de linkertravee. De houten vleugel deur bestaat uit twee identieke deurvleugels met diamantkop, deurtrekker met brievenleuf en deurvenster met decoratief smeedwerk, onder een vast bovenlicht. Het venster op de verdieping en bovenliggend dakvenster zijn gevat in één verdiepte rondboognis met afgeronde hoeken onder een rollaag in witte en grijs-zwarte baksteen. Beide rechthoekige vensters hebben een bekronende houten waterlijst op uitgewerkte consoles. De borstwering van het venster en het boogveld van het dakvenster zijn voorzien van verdiepte panelen met veelkleurige faiencetegeltafels met florale motieven in art-nouveauvormgeving. Beide vensters hebben T-ramen, bij het dakvenster uitgewerkt als balkondeuren en voorzien van een decoratieve smeedijzeren balustrade.

De rechtertravee heeft een driezijdig bow window onder een neoclassicistische kroonlijst met tandlijst op klossen waartussen zich rechthoekige spiegels bevinden. Het bekronend heeft een vermoedelijk houten balustrade met art-nouveauvormig smeedwerk. Het balkonvenster bewaart haar origineel zesdelig schrijnwerk en wordt bekroond met een houten kroonlijst tussen uitgewerkte consoles. Het dakvenster heeft een gelijkaardige omlijsting en smeedwerk als dit in de linkertravee, maar is smaller en heeft schrijnwerk met vast bovenlicht zonder roedeverdeling.

Parklaan 27-31D, dit eclectisch burgerhuis uit 1901 ligt verdiept ten opzichte van de rooilijn omwille van haar voormalige omheinde voortuin, waarvan alleen het smeedijzeren hekwerk langsheen de grens met Parklaan nummer 25 bewaard bleef. De hoge voorgevel telt twee traveeën en vier en een halve bouwlaag onder mansardedak (leien, nok parallel aan de straat). De gevel is opgebouwd uit een smalle deurtravee met deur en bovenlicht, een venster op de eerste en tweede verdieping met oculus onder de kroonlijst. De brede uitspringende rechtertravee heeft een souterrain (voorheen met kelderraam), bel-etagevenster, erker op de eerste verdieping, bekronend balkon en dakkapel. Deze rechtertravee is gevat tussen pilasters met bescheiden basementen en kapitelen per bouwlaag, op decoratieve consoles ter hoogte van de bel-etage. De bakstenen gevel wordt verlevendigd met natuurstenen diamantkoppen, doorlopende lekdrempels en bepleisterde banden, onder een sterk overkragende kroonlijst op klossen met tolleren, die alleen wordt doorbroken ter hoogte van de dakkapel. Het souterrain heeft een natuurstenen plint met negblokken, onder een waterlijst. De deur, het bovenlicht en bel-etagevenster zijn korfboogvormig in een omlijsting met diamantkoppen en met sluitstenen (diamantkop en console). De vleugel deur heeft twee identieke deurvleugels met paneelversiering, deurtrekkers met brievenleuven en korfboogvormige deurvensters met smeedwerk, onder een vast bovenlicht. Het bovenlicht boven natuurstenen dorpel bewaart haar schrijnwerk zonder roedeverdeling. Het grote bel-etagevenster is uitgewerkt als balkon met smeedijzeren balustrade. Het schrijnwerk bestaat uit twee beglaasde balkondeuren tussen vaste beglaasde boven- en zijlichten. De driezijdige houten erker op de eerste verdieping rust op grote gesculpteerde consoles en een hardstenen vloerplaat. Het houtwerk heeft een neoclassicistische vormgeving en is ingevuld met grote ramen. Het bekronend balkon heeft een decoratieve smeedijzeren balustrade. De drie overige vensters (twee in de linkertravee en één op het balkon) zijn getoogd of korfboogvormig boven hardstenen dorpels en hebben een tussendorpel met hoekconsoltjes en een blind boogveld onder een rollaag met diamantkoppen. Ze bewaren hun originele T-ramen, bij het balkon uitgewerkt als balkondeuren. De oculus heeft een diamantkop als sluitsteen. De dakkapel, en bij uitbreiding de gehele mansarde verdieping, ligt verdiept ten opzichte van het gevelvlak. De dakkapel heeft een afdakje met uitgewerkte houten hoekzuiltjes onder een aangekapt zadeldak (leien). Het raam heeft een rondboogvormig bovenlicht.

Parklaan 25 is een eclectisch burgerhuis uit 1899, met aanpassingen uit 1912. Het pand ligt verdiept ten opzichte van de rooilijn omwille van haar voormalige omheinde voortuin. De voorgevel telt twee traveeën en drie en een halve bouwlaag. Het gevelparement in rode baksteen wordt horizontaal belijnd door een hardstenen plint (met voetschraper), horizontale banden in witte baksteen en een houten kroonlijst op klossen. De smalle deurtravee links ligt

verdiept ten opzichte van de brede rechtertravee met suprapositie van souterrain, gekoppelde bel-étagevensters met balkon, erker, bekronend balkon en dakvenster onder trapgevel met overhoeks topstuk. Alle muuropeningen zijn rechthoekig met hardstenen dorpel, afgeschuinde hardstenen linteel (op de benedenverdieping met hoekconsoltjes) onder ontlastingsboog in witte baksteen en met hardstenen diamantkoppen ter hoogte van de tussendorpels van de ramen. De voordeur is een vleugel deur met paneelversieringen, twee deurtrekkers met brievenleuf en deurvensters met smeedwerk. Het vaste bovenlicht is van de deur gescheiden door een hardstenen tussendorpel en is ingevuld met een glas-in-loodraam dat de skyline van Gent met zonnestralen voorstelt. Het bovenliggende venster is uitgewerkt als half rond balkon met vloerplaat en console in blauwe hardsteen. De gebogen smeedijzeren balustrade en de beglaasde balkondeuren met bovenlicht bleven bewaard. Boven de souterrain zijn twee gekoppelde bel-étagevensters tussen een gesculpteerde halfzuil in blauwe hardsteen. De ramen zijn uitgewerkt als balkondeuren met bovenlichten met glas-in-loodramen in identieke geometrische art-nouveaumotieven. Het uitkragende balkon in blauwe hardsteen rust op een console. De houten erker heeft zeer verzorgd houtsnijwerk en afgeronde hoeken en gebogen glasplaten. Het geheel heeft een neoclassicistische afwerking en rust op een geprofileerde hardstenen vloerplaat op drie consoles. Boven de kroonlijst is een gebogen smeedijzeren balustrade van het bovenliggende balkon. Het houten schrijnwerk van de overige vensters bestaat uit T-ramen, al dan niet uitgewerkt als balkondeuren.

Parklaan 5-23 is een gebouwencomplex uit 1898 ontworpen door architect Emile De Weerdt. Het geheel bestaat uit zeven woonhuizen met een uniforme gevelwand van drie en een halve bouwlaag (souterrain) en vijftien traveeën met een totale lengte van ongeveer 46 meter, onder een zadeldak (pannen, nok parallel aan de straat). Elk woonhuis telt twee traveeën, behalve het centrale pand dat er drie telt. De gevelwand is symmetrisch opgebouwd en bestaat uit een lijstgevel met twee zijrisalieten van elk één travee met een puntgevel (met schouderstukken en overhoeks topstuk) en één middenrisaliet van drie traveeën waarbij de middelste travee verlengd wordt in een dakvenster met puntgevel (met schouderstukken en overhoeks topstuk). Deze risalieten zijn op de eerste verdieping voorzien van trapeziumvormige erkers met bekronend balkon, in de zijrisalieten zijn de bel-étagevensters uitgewerkt als balkonvensters met balustrade, terwijl dit bij het middenrisaliet twee rechthoekige vensters zijn met een borstwering in smeedwerk in een natuurstenen omlijsting. De lijstgevels tussen de risalieten zijn eveneens symmetrisch opgebouwd en tellen elk vijf traveeën. Deze zijn opgebouwd uit een centrale deurtravee met rechthoekige houten erker en bekronend balkon. De flankerende traveeën zijn breder en hebben een souterrainvenster en een balkon zowel op de bel-étage als de eerste verdieping, alle gevat in één vensternis onder florentijnse boog. Daarboven op de tweede verdieping zijn drie gekoppelde vensters onder ontlastingsboogjes. De volgende flankerende traveeën zijn opnieuw smallere deurtraveeën met deur, bovenlicht en rechthoekige vensters op de twee verdiepingen.

Het gevelparement uit wit geglazuurde baksteen in staand verband wordt verlevendigd door parallelle banden in rood (voor de risalieten) en groen geglazuurde baksteen (voor de tussenliggende lijstgevels). Voor de risalieten werd rood voegwerk gebruikt. In de rollagen en ontlastingsbogen boven de vensters vinden we witte en okerkleurige bakstenen terug. De houten kroonlijst heeft tussen de klossen rechthoekige kaders in groene en rode baksteen, afhankelijk van de plaats. In het dak zijn boven elke lijstgevel vier spitse dakkapellen met houten timpaan en halfronde windborden. Alle gevelopeningen hebben een zichtbare metalen latei met bloemen op natuurstenen hoekconsoltjes, behoudens de deuren die een natuurstenen linteel of tussendorpel hebben. De bovenlichten van de deuren in de vierde, negende en de twaalfde travee zijn uitgewerkt als bolkozijn. Alle balkons steunen op zichtbare ijzeren balken en consoles. De balustrades zijn uitgevoerd in hout met decoratief smeedwerk. Onder de balkons op de eerste verdieping en op de borstwering van de vensters op de verdiepingen zijn sgraffitopanelen aangebracht (imitatie faiencetegeltafelen met florale art-nouveaumotieven). De houten erkers in de risalieten hebben eenvoudig schrijnwerk met bovenlichten onder een kroonlijst en leien afdak. De twee rechthoekige erkers in vierde en twaalfde travee zijn sierlijker uitgewerkt en hebben bovenlichten met art-nouveaovormige roedeverdeling, eveneens onder kroonlijst en leien afdak. De souterrainvensters hebben

driedelige ramen en dievenijzers, behalve in het middenrisaliet waar er twee rechthoekige souterrainvensters zijn. De balkonvensters zijn opgebouwd uit een centrale balkondeur met bovenlicht tussen twee vaste raamstijlen met consoles en vaste zijlichten, eveneens met bovenlicht. De overige rechthoekige vensters en bovenlichten hebben eenvoudig schrijnwerk met een bovenlicht. De deuren in de tweede, zesde, tiende en veertiende travee zijn getoogd en voorzien van paneelversiering met schijfmotieven, een briefengleuf en twee rondbogige deurvensters met smeedwerk en (al dan niet gekleurd) reliëfglas. De overige deuren zijn rechthoekige vleugeldeuren met paneelversiering, deurtrekker en twee rechthoekige deurvensters met smeedwerk en (al dan niet gekleurd) reliëfglas.

Het centrale venster op de tweede verdieping van het middenrisaliet is samen met het bovenliggende dakvenster gevat in een vensternis onder florentijnse boog belijnd met natuurstenen waterlijsten. Op de borstwering tussen beide vensters is een verdiept boogveld met sgraffitopaneel met florale art-nouveaumotieven in natuurstenen omlijsting.

In de zijrisalieten hebben de balkonvensters van de tweede verdieping een florentijnse boog in rode baksteen als bekroning. Dit vensters ligt verdiept in een vensternis, eveneens een florentijnse boog, afgelijnd met witte en okerkleurige bakstenen en natuurstenen waterlijst onder een blinde oculus.

Elk woonhuis van dit ensemble heeft een omheinde voortuin. De smeedijzeren balustrade met dubbel toegangshek heeft een zweepslagmotief (identiek aan dat van het burgerhuis Parklaan 33, van dezelfde architect). Waar dit bewaard bleef heeft de voortuin een aanleg bestaande uit een centraal zeshoekig bloemenperk en langwerpige bloemenperken langsheen het hekwerk. Het originele plaveisel bestaat uit okerkleurige tegels die rechtop worden geplaatst ter afboording van de bloemenperken.

Parklaan 3, dit burgerhuis uit 1922 ontworpen door architect Emile De Weerdt in beaux-artsstijl vormt visueel een samenstel met de aanpalende woning links (Parklaan 1). Het pand ligt verdiept ten opzichte van de rooilijn en heeft een met smeedijzeren hekwerk omheinde voortuin. Het hekwerk met geometrische vormgeving bewaart het dubbele toegangshek dat zich links bevindt, tegenover de voordeur. De voorgevel telt twee traveeën en drie en een halve bouwlaag (souterrain) onder plat dak, afgewerkt met een kroonlijst op klossen en met tandlijst. De gevelopbouw bestaat uit een deurtravee links en een brede rechtertravee uitgewerkt als bow window. Voor het gevelparement werd natuursteen gecombineerd met decoratieve cementering met imitatievoegen. Souterrain en begane grond worden gemarkeerd door doorlopende lekdrempels in blauwe hardsteen.

Behoudens de voordeur zijn alle gevelopeningen rechthoekig en voorzien van borstweringen en omlijstingen in beaux-artsstijl (zoals bloemenkransen, festoenen, gecanneleerde friezen). Het schrijnwerk bleef integraal bewaard en bestaat uit guillotineramen met bovenlichten met kleine roedeverdeling. De rondbogige voordeur heeft een decoratieve omlijsting met flankerende consoles onder een kroonlijst met rechthoekig bovenlicht. De metalen voordeur met bovenlicht is haast volledig beglaasd en afgewerkt met fijn smeedwerk in beaux-artsvormtaal. Het bow window is doorgetrokken van souterrain tot kroonlijst. De gebogen uitbouw is op elke verdieping voorzien van drie vensteropeningen gescheiden door deelzuilen.

Parklaan 1, dit burgerhuis uit 1923-1924 ontworpen door architect Emile De Weerdt in beaux-artsstijl vormt visueel een samenstel met de aanpalende woning rechts (Parklaan 3). Het pand ligt verdiept ten opzichte van de rooilijn en heeft een met smeedijzeren hekwerk omheinde voortuin. Het hekwerk met geometrische vormgeving bewaart het dubbele toegangshek dat zich rechts bevindt, tegenover de voordeur. De voorgevel telt twee traveeën en drie en een halve bouwlaag (souterrain) onder plat dak, afgewerkt met een kroonlijst op klossen en met tandlijst. De gevelopbouw bestaat uit brede linkertravee met bow window op de eerste verdieping en bekronend balkon en een smalle deurtravee rechts. Voor het gevelparement werd natuursteen gecombineerd met decoratieve cementering met imitatievoegen. Er is een hardstenen plint en het souterrain en de begane grond worden gemarkeerd door doorlopende lekdrempels, eveneens in blauwe hardsteen.

Behoudens het bovenlicht van de voordeur, zijn alle gevelopeningen rechthoekig en voorzien van borstweringen en omlijstingen in beaux-artsstijl (zoals bloemenkransen, festoenen, gecanneleerde friezen). Het schrijnwerk bleef integraal bewaard. Het souterrain heeft

eenvoudige houten ramen. De bel-etage is voorzien van één grote raampartij bestaande uit drie guillotineramen met bovenlichten met kleine roedeverdeling, gescheiden door geprofileerde middelstijlen. De vier vensters op de eerste verdieping (waarvan drie voor het bow window, van elkaar gescheiden met halfzuilen) zijn identieke guillotineramen met bovenlichten met kleine roedeverdeling. Het balkonraam op de tweede verdieping is een kruisraam, door deelzuilen gescheiden van twee zijlichten, allen met bovenlichten met kleine roedeverdeling. Het hoogste venster in de rechtertravee is eveneens voorzien van een kruisraam met gelijkaardige bovenlichten. De rechthoekige voordeur heeft een decoratieve omlijsting met flankerende consoles onder een kroonlijst met ellipsvormig bovenlicht en kleine roedeverdeling. De metalen voordeur met bovenlicht is haast volledig beglaasd en afgewerkt met fijn smeedwerk in beaux-artsvormttaal. Links hiervan is een wateraansluiting bewaard. Het balkon is voorzien van een gebogen smeedijzeren balustrade in geometrische vormttaal.

Krijgslaan 2, dit burgerhuis uit 1923-1924 ontworpen door architect Emile De Weerdt in beaux-artsstijl op de hoek van de Parklaan met de Krijgslaan is toegankelijk langs laatstgenoemde straat. Aan de Parklaan ligt het pand verdiept ten opzichte van de rooilijn en heeft een met smeedijzeren hekwerk omheinde voortuin die aansluit op de rooilijn van de Krijgslaan. Ook het toegangshek op de straathoek bleef bewaard. Het pand bestaat uit een hoofdvolume van drie bouwlagen en twee traveeën aan de Krijgslaan, drie overhoekse traveeën en één travee aan de Parklaan, over de volledige hoogte uitgewerkt als bow window. Een tweelaags volume met twee garagepoorten op de begane grond en drie vensters op de verdieping, afgewerkt met een balustrade met urnen op de hoekzuiltjes, maakt de verbinding met de rijhuizen in de Krijgslaan. Het gebouw heeft platte daken en een kroonlijst op tandlijst (deels hout, deels gecementeerd), bij het bow window met klossen. De driezijdige hoekpartij wordt benadrukt door pilasters die boven de daklijst worden doorgetrokken (met trigliefen onder de kroonlijst). Voor het gevelparement werd natuursteen gecombineerd met decoratieve cementering met imitatievoegen. De gevel wordt horizontaal belijnd door een plint, waterlijsten en doorlopende lekdrempels in blauwe hardsteen. Alle gevelopeningen zijn rechthoekig, op de eerste verdieping voorzien van borstweringen met gecanneleerde friezen, op de tweede verdieping met festoenen. De vensteropeningen op de begane grond en tweede verdieping hebben kruisramen en op de eerste verdieping zijn het guillotineramen, alle met bovenlichten met kleine roedeverdeling. De garages hebben originele houten garagepoorten bestaande uit twee deurvleugels met paneelversiering met schijfmotief onder bovenlichten met kleine roedeverdeling. In de plint bleef ook een wateraansluiting bewaard. De rechthoekige voordeur heeft een decoratieve omlijsting met flankerende consoles. De metalen voordeur is haast volledig beglaasd en afgewerkt met fijn smeedwerk in beaux-artsvormttaal.

Art. 2.2 §1. Het monument laan met tweeëndertig gekandelaarde platanen heeft de volgende erfgoedwaarden:

- 1° esthetische waarde;
- 2° historische waarde;
- 3° stedenbouwkundige waarde.

§2. De erfgoedelementen en de erfgoedkenmerken van het monument laan met tweeëndertig gekandelaarde platanen zijn:

Twee bomenrijen gekandelaarde bomen staan in het midden de Parklaan. Beide rijen tellen 16 bomen. De bomen staan op een plantafstand van 10 m van elkaar. De afstand tussen de rijen bedraagt 10 m, de afstand tussen de grens van het openbaar domein en de platanen is aan beide zijden 12 m. De onverharde plantvakken hebben een afmeting van 2,50 m op 3,50 m. De bomen laanbeplanting is volledig, alle standplaatsen zijn ingevuld. Het betreffen gewone platanen (*Platanus x hispanica*), een kruising tussen de oosterse plataan en de westerse plataan. Op twee bomen na hebben alle platanen een zeer knoestige stam en een brede stamvoet. Deze bomen leunen vermoedelijk dichter aan bij de oosterse plataan. Boom

nummers 3 en 7 hebben een egalere stam. Deze leunen genetisch dicht bij de westerse plataan. Genetisch onderzoek kan hierover uitsluitsel geven.

De meeste bomen zijn de originele bomen, aangeplant op het einde van de 19de eeuw. Nadien werden enkele bomen vervangen. Bomen nummer 14, 16, 31 en 32 zijn jongere inboetingen. De vier inboetingen buiten beschouwing gelaten hebben de bomen een gemiddelde omtrek van 2,92 m (gemeten op 1,50 m). De knothoogte bedraagt ongeveer 15 m. De hoogte van de takvrije stam is ongeveer 5,30 m tot 6 m.

Art. 3.1 §1. Voor het beschermde stadsgezicht Parklaan met omgeving gelden de volgende beheersdoelstellingen:

- 1° de bescherming van de Parklaan met omgeving als stadsgezicht beoogt het behoud van de erfgoedkenmerken en -elementen die de basis vormen voor de erfgoedwaarden. Bij een eventuele wijziging moet gestreefd worden dat de nieuwe ingrepen geen negatieve impact hebben op de specifieke erfgoedkenmerken van het beschermde stadsgezicht. Er wordt gestreefd naar ingrepen die uitgaan van het behoud van de erfgoedwaarden en de bijhorende erfgoedelementen en -kenmerken;
- 2° de twee appartementsgebouwen (Parklaan nummers 41-81 en 44-72) en het postmodern pand (Parklaan nummer 42-42E) bezitten geen erfgoedwaarde. Bij een eventuele sloop en vervanging door nieuwbouw moet het nieuwe gebouw zich zowel op vlak van schaal, volume en materialen inpassen in de bestaande gevelwand en in de perceelstructuur van de omgeving. De architecturale uitwerking dient uit te gaan van het behoud van de erfgoedwaarden van het stadsgezicht.
Er zal worden gestreefd naar een algemene herwaardering van het straatsilhouet en de wandritmiek op die plaatsen met recentere bebouwing, indien deze panden vervangen zouden worden door nieuwbouw. Hierbij kan men er eventueel voor kiezen om de oorspronkelijke perceelstructuur te volgen;
- 3° om de ensemblewaarde maximaal te behouden moet de originele dakvorm en dakafwerking behouden blijven. Dit geldt zowel voor platte daken als mansardedaken en zadeldaken. Het toevoegen van dakuitbouwen of (in pandige) terrassen aan de straatzijde is bijgevolg niet wenselijk. Het toevoegen van bouwlagen (met inbegrip van terugspringende volumes) is omwille van het beeldbepalende perspectief absoluut niet wenselijk. De originele dakafwerking moet zoveel mogelijk worden behouden aan de straatzijde. Aan de straatzijde zijn visueel storende toevoegingen zoals onder andere zonnepanelen, zonneboilers en gelijkaardige installaties niet wenselijk;
- 4° het is wenselijk dat de voortuinen aan de zuidelijke zijde van de Parklaan opnieuw worden aangelegd waar deze werden gesupprimeerd (bijvoorbeeld door omvorming tot parking). Bij voorkeur krijgen alle voortuinen opnieuw hun oorspronkelijke aanleg en een historisch verantwoord plaveisel en hekwerk, naar de nog bewaarde voorbeelden en zoals gedocumenteerd op historische foto-opnames en postkaarten;
- 5° het plaatsen van praktische voorzieningen in de voortuinen, zoals bijvoorbeeld voor vuilnisopslag, (brom)fietsenstallingen, ... wordt bij voorkeur tot een minimum herleid en mag het zicht op de voorgevels niet ontnemen;
- 6° beplantingen, voorwerpen, structuren of bouwwerken (met inbegrip van tijdelijke en (half)open structuren) in de voortuinen langs de Parklaan mogen het zicht vanaf de openbare weg niet ontnemen op de straatgevels van de Parklaan, noch mogen zij een storende visuele impact hebben op de erfgoedwaarden van het stadsgezicht;
- 7° in de voortuinen moet rekening gehouden worden met de standplaats van de platanen van de laan. In de voortuinen moet in functie van het behoud van de wortelzone volgende vermeden worden: verdichting van de bodem, (tijdelijke) wijziging van de grondwatertafel, bodemingrepen, strooizout (lava of zand zijn mogelijke alternatieven) en chemische verdelgingsmiddelen;
- 8° een met bloemen beplante vluchtheuvel ter afsluiting van de noordoostelijke zijde van de Parklaan behoort tot de oorspronkelijke beplanting van de Parklaan. Om verkeerstechnische redenen is deze cirkelvormige vluchtheuvel opgedeeld in twee plantsoenen en veranderd van vorm. Gelijkaardige latere aanpassingen omwille van verkeerstechnische redenen zijn toegestaan, zolang minstens één met bloemen beplante vluchtheuvel behouden blijft;

- 9° ontbrekende delen van de historische afwerkingsmaterialen zoals bijvoorbeeld smeedwerk, schrijnwerk, houtsnijwerk, decoratieve elementen, historische materialen, ... worden bij voorkeur gerestaureerd, aangevuld of gereconstrueerd. Indien het origineel ontwerp niet gekend is, moet worden gestreefd naar een vervanging die zoveel mogelijk aansluit bij historische voorbeelden qua vormgeving, techniek en materiaalgebruik. De historische gegevens zoals opgenomen in het inhoudelijk dossier kunnen hiervoor de referentiesituatie vormen, eventueel aangevuld met de resultaten uit nieuw historisch onderzoek;
- 10° het is wenselijk dat storende ingrepen opnieuw worden verwijderd en dat men hierbij teruggaat naar de originele toestand. De historische gegevens zoals opgenomen in het inhoudelijk dossier kunnen hiervoor de referentiesituatie vormen, eventueel aangevuld met de resultaten uit nieuw historisch onderzoek. Onder storende ingrepen kan men onder meer verstaan:
 - a) het omvormen van kelderramen tot garagepoorten;
 - b) het beschilderen van een onbeschilderde gevel;
 - c) het wijzigen van gevelopeningen;
 - d) het wijzigen van de dakstructuur of -bedekking, het toevoegen van nieuwe of wijzigen van oorspronkelijke dakuitbouwen, (in pandige) terrassen, dakvensters en dakkapellen;
 - e) het verwijderen of aanpassen van de oorspronkelijke aanleg van de voortuin;
 - f) het verwijderen van oorspronkelijke elementen en materialen;
- 11° bij het hervoegen van (delen van) de gevel of (faience)tegeltableaus moeten de eigenschappen, techniek en kleur van het voegwerk worden onderzocht en dienen de onderzoeksresultaten richtinggevend te zijn voor nieuwe ingrepen;
- 12° de hechting van (faience)tegeltableaus wordt bij voorkeur regelmatig gecontroleerd en verzekerd. Bij tegels met eglomisé-schilderingen (Parklaan nummer 8 en 18-18D) is het belangrijk dat er geen vocht achter de tegels kan komen, het is bijgevolg aangewezen om barsten in de dorpels of lijsten boven deze tegels vakkundig te dichten.

Art. 3.2 §1. Voor het beschermde monument laan met tweeëndertig gekandelaarde platanen gelden de volgende beheersdoelstellingen:

- 1° de beheersdoelstellingen zijn gericht op het zo oud mogelijk laten worden van de bomen, het traditioneel beheer verder te zetten, het beeldbepalend karakter, de ensemblewaarde en de erfgoedcontext te bewaren en de wetenschappelijke kennis over de soort en het beheer te vergroten;
- 2° monitoring: omwille van de bodemverdichting en de ligging in woongebied met openbaar vervoer is regelmatige opvolging van de fysische toestand van de bomen en hun omgeving noodzakelijk. Door deze monitoring kunnen problemen tijdig vastgesteld worden en de nodige acties ondernomen worden. Deze kunnen zowel betrekking hebben op de bo(o)m(en) zelf (zoals snoeiwerken) of op de omgeving (standplaatsverbetering). In geval van conditie- of vitaliteitsverlies van de bo(o)m(en) moet er een expertiseverslag worden opgesteld door een deskundige boomverzorger en moeten de daarin vervatte maatregelen worden uitgevoerd;
- 3° periodiek onderhoud: een regelmatig onderhoud door middel van regulier beheer is nodig voor de gekandelaarde bomen. Het regulier beheer moet erop gericht zijn om de bomen zo lang mogelijk in stand te houden. De bomen dienen periodiek te worden gesnoeid tot op de gesteltakken, volgens de regels van de kunst en op basis van een evaluatie van de toestand van de bomen. Een verzorgingssnoei behoort tot het reguliere onderhoud;
- 4° standplaatsbeheer: de standplaats waarin de bomen geworteld zijn bepalen mee hun groeikracht en vitaliteit en hier moet dus voldoende aandacht aan geschonken worden. Binnen de standplaats moet onder andere volgende vermeden worden: verdichting van de bodem, (tijdelijke) wijziging van de grondwatertafel, bodemingrepen, mechanische schade (bijvoorbeeld van vegen of bladruimen), strooizout (lava of zand zijn mogelijke alternatieven), chemische verdelgingsmiddelen. Wijzigingen in de standplaats moeten steeds afgetoetst worden aan de draagkracht van de bomen en moeten worden

- gecombineerd met standplaatsverbetering (zoals bijvoorbeeld vergroten van de plantvakken en maatregelen voor verbetering van de doorworteling) en het verbeteren van de erfgoedcontext binnen de afbakening van de bescherming. De originele aanleg betrof een gazon of met heesters beplante middenstrook tussen de bomen. De zone tussen de bomen kan bij een heraanleg worden onthard en groener worden aangelegd;
- 5° in geval van afsterven van een boom moet er op dezelfde locatie heraan geplant worden met eenzelfde soort; gewone platanen (*Platanus x hispanica*). Indien mogelijk ook met plantmateriaal afkomstig van de oudste bomen uit deze laan. De nieuwe bomen dienen als gekandelaarde bomen beheerd te worden, met eenzelfde takvrije stam en eenzelfde totaalhoogte als de originele bomen. De reeds ingeboete bomen streven eveneens naar dit eindbeeld.

Art. 4.1 De zakelijkrechthouder en de gebruiker van het beschermde stadsgezicht Parklaan met omgeving zijn verplicht de instandhouding en het onderhoud ervan te verzekeren door:

- 1° het goed als een goede huisvader te beheren en de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen tegen schade ten gevolge van brand, blikseminslag, diefstal, vandalisme, wind of water;
- 2° de toestand van het goed regelmatig te controleren;
- 3° regulier onderhoud uit te oefenen;
- 4° onmiddellijk passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen te nemen in geval van nood.

Art. 4.2 De zakelijkrechthouder en de gebruiker van het beschermde monument laan met tweeëndertig gekandelaarde platanen zijn verplicht de instandhouding en het onderhoud ervan te verzekeren door:

- 1° het goed als een goede huisvader beheren en de nodige voorzorgsmaatregelen nemen tegen schade. Dit heeft zowel betrekking op de als monument beschermde bomen (stam, kruin en wortels) als op de standplaats waarin ze groeien;
- 2° de toestand van de bomen/struiken/haag/.... en hun standplaats regelmatig te controleren en te evalueren en tijdig de meest geschikte maatregelen uit te voeren wanneer een probleem zich voordoet (monitoring);
- 3° regulier onderhoud van de als monument beschermde bomen en zijn standplaats oordeelkundig uit te oefenen (regulier beheer);
- 4° onmiddellijk passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen nemen in geval van nood.

Art. 5.1 Voor de volgende handelingen aan het beschermde stadsgezicht moet een toelating worden aangevraagd:

- 1° het plaatsen, slopen, verbouwen of heropbouwen van een constructie;
- 2° het verwijderen, vervangen, wijzigen of verstevigen van constructieve elementen;
- 3° het verwijderen, vervangen of wijzigen van historische materialen en het toepassen van behandelingen met als doel de historische materialen te reinigen, te herstellen, te verduurzamen of te beschermen tegen verweer en aantasting;
- 4° het uitvoeren van de volgende werken aan het dak en de buitenmuren van constructies:
 - a) het verwijderen, vervangen of wijzigen van dakbedekking en gootconstructies;
 - b) het aanbrengen, wijzigen of vervangen aan de straatzijde van zichtbare technische installaties, zoals zonnepanelen, zonneboilers en gelijkaardige installaties;
 - c) het verwijderen van voegen en het hervoegen;
 - d) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van de kleur, textuur of samenstelling van de afwerkingslagen;
 - e) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van buitenschrijnwerken, deuren, ramen, luiken, poorten, inclusief de al dan niet figuratieve beglazing, beslag, hang- en sluitwerk;

- f) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van aard- en nagelvaste elementen, smeedijzer en beeldhouwwerk, inclusief nieuwe toevoegingen;
- g) het aanbrengen, vervangen of wijzigen van opschriften, publiciteitsinrichtingen of uithangborden;
- 5° het uitvoeren van de volgende omgevingswerken:
 - a) het plaatsen of wijzigen van bovengrondse en ondergrondse nutsvoorzieningen en leidingen;
 - b) het plaatsen of wijzigen van afsluitingen;
 - c) het aanleggen, structureel en fundamenteel wijzigen of verwijderen van verhardingen, wegen, paden en groenaanleg;
 - d) het rooien, vellen, beschadigen en/of vervangen van bomen en struiken, en elke handeling die een wijziging van de groeiplaats en groeivorm van de bomen en de struiken, tot gevolg kan hebben;
 - e) het aanleggen of wijzigen van verharding;
 - f) het plaatsen of wijzigen van straatmeubilair, met uitzondering van niet-aard- en niet-nagelvaste elementen en verkeersborden vermeld in artikel 65 van het Koninklijk Besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg;
 - g) het aanleggen van sport- en spelinfrastructuur of parkeerplaatsen;
 - h) het wijzigen van het microreliëf;
- 6° het plaatsen van voorwerpen, structuren of bouwwerken (met inbegrip van tijdelijke en (half)open structuren) die het zicht vanaf de openbare weg op de voorgevels van de Parklaan ontnemen;
- 7° voor het openbaar domein en de voortuinen:
 - a) het gebruiken van chemische verdelgingsmiddelen, groeiremmers, groeistimulatoren, hormonale behandelingen, thermische onkruidverdelgers of andere verdelgingsmiddelen;
 - b) elke reliëfwijziging van de bodem, wijziging van het hydrografisch netwerk of werk dat impact kan hebben op het grondwaterpeil.

Art. 5.2 Voor de volgende handelingen aan het beschermde monument moet een toelating worden aangevraagd:

- 1° het vellen of beschadigen van bomen en struiken en elke handeling die een wijziging van de groeiplaats en groeivorm tot gevolg kan hebben;
- 2° het heraanplanten van bomen;
- 3° handelingen uitvoeren die de gezondheid of stabiliteit van de bomen kunnen aantasten;
- 4° het uitvoeren van snoeiwerken, met uitzondering van het regulier beheer;
- 5° het gebruiken van chemische verdelgingsmiddelen, groeiremmers, groeistimulatoren, hormonale behandelingen, thermische onkruidverdelgers of andere verdelgingsmiddelen;
- 6° elke reliëfwijziging van de bodem, wijziging van het hydrografisch netwerk of werk dat impact kan hebben op het grondwaterpeil;
- 7° Het aanbrengen van tijdelijke of permanente verlichting en/of andere installaties;
- 8° het uitvoeren van de volgende omgevingswerken:
 - a) het plaatsen, slopen, verbouwen of heropbouwen van een constructie;
 - b) het verwijderen, vervangen, wijzigen of verstevigen van constructieve elementen;
 - c) het aanbrengen, vervangen of wijzigen van opschriften, publiciteitsinrichtingen of uithangborden;
 - d) het plaatsen of wijzigen van boven- en ondergrondse nutsvoorzieningen en leidingen;
 - e) het plaatsen of wijzigen van afsluitingen;
 - f) het aanleggen, structureel en fundamenteel wijzigen, verwijderen en/of afsluiten van wegen, (half)verhardingen en paden;
 - g) het plaatsen of wijzigen van straatmeubilair met uitzondering van niet-aard- en niet-nagelvaste elementen en verkeersborden vermeld in artikel 65 van het Koninklijk

Besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg;
h) het uitvoeren van werken in functie van standplaatsverbetering.

Er is geen toelating vereist voor het onmiddellijk nemen van passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen in geval van nood, noch voor de uitvoering van regulier onderhoud.

Brussel, 03 MEI 2017

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and a long horizontal stroke at the end.

Geert BOURGEOIS